

A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2013. év szeptember hó 12., október hó 4., november hó 4., 12., 21., 25., december hó 2., 2014. év január hó 23., március hó 11., április hó 24., 30., május hó 9., október hó 10., november hó 11., december hó 12. és 2015. év január hó 9. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2012. június hó 14. napjától bűnügyi őrizetben, 2012. június hó 16. napjától előzetes letartóztatásban lévő

... vádlott - aki ...

b ű n ö s

emberölés büntetében (1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés).

Ezért a bíróság a vádlottat 12 (Tizenkettő) év börtönbüntetésre és 10 (Tíz) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által a 2012. június hó 14. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az eljárás során lefoglalt és a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj. 92/2013. tételszám alatt bűnjelként kezelt és nyilvántartott 1-26. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és az iratoknál rendeli kezelni.

Az eljárás során felmerült 3.114.929.- (Hárommillió-egyszáztizennégyezer-kilencszázhuszonkilenc) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az állam javára.

I n d o k o l á s:

I. A vád

A Nógrád Megyei Főügyészség 2013. július hó 5 napján kelt B. 1105/2011/70-I. BTÖ. számú vádiratában emelt vádat ...tal szemben az 1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő emberölés büntette miatt, melyet az ügyész végindítványában a tényállás vonatkozásában változatlanul fenntartott, jogi minősítés tekintetében annyiban változtatott meg, hogy a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetében

indítványozta a vádlott bűnösségének megállapítását.

II. A tényállás

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a törvényszék az alábbi tényállást állapította meg:

A

... **vádlott** hajadon családi állapotú, de nyilatkozata szerint élettársa van, aki gondozza egy kiskorú gyermekét. Gimnáziumi érettségivel rendelkezik, munkahelye nincs. Büntetve volt:

- ? a Budai Központi Kerületi Bíróság 2012. június 14-én kelt és ugyanezen a napon jogerős 6. B. XXII. 291/2012/26. számú ítéletével a vádlottat jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt 1 év 2 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évre felfüggesztette.

... vádlott sem a cselekmény, sem az elbírálás idején nem szenvedett, illetve nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, mely képtelenné tette vagy korlátozta volna cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében, illetőleg ennek megfelelő magatartás tanúsításában.

... vádlott személyiségzavarban, pszichopátiában szenved, mely rejtőzködő, hárító, hisztrionikus, teátrális, jelenetrendező, saját élményeinek túlértékelésére, a valóság elferdítésének tendenciájára, szenzitivitásra, mohóságra, erős érzelmi indulatra, agresszióra hajlamos személyiségvonásokkal jellemezhető. Viselkedésében a kielégítetlen vágyak és kudarcok jelentős szerepet játszanak, melyet eltúlzott fantáziálással, elbeszéléseivel a valóságtól való elrugaszkodással kompenzál. Alkalmazkodása és beilleszkedése nagy erőfeszítéseket igényel a vádlottól, ezek fáradása esetén regresszív állapot jöhet létre, mely a részletezett személyiségjellemzőkkel együtt, azok féktelenné válása esetén tévesen elmebetegség látszatát keltheti. Személyiségzavara vagy személyiségtorzulása, mely kóros elmeállapottal (elmebetegséggel) lenne egyenlő, sem az ítélet meghozatalakor, sem a terhére rótt cselekmény elkövetése idején nem volt. A vádlott intellektusa átlagos, de ezen belül a logikai, kombinatív, manipulatív készsége kifejezetten jól fejlett. Alacsony önismeretű, énközpontú, érdekelvű, gátlástalan viselkedés, mohóság, erőszakosan önérvényesítő beállítódás jellemzi. Alacsony hőfokú, sekélyes kötődések, hárító, rejtőzködő, szabálytalan életvezetés a reá jellemző.

Kapcsolataiban kontrollra, fölérendelt helyzetre törekszik, ha a helyzet lehetővé teszi támad - az agresszió számára az elsődleges helyzetmegoldás. Moralitása alacsony szinten fejlett, életvezetésében érdekmozzanatok hangsúlyosak.

A vádlottnál felmerült tünetek összességében pszichopátiának (személyiségzavarnak) felelnek meg, időnkénti regresszív készséggel. A személyiségzavar személyiségtorzulása nem olyan mértékű, mely kóros elmeállapottal (elmebetegséggel) lenne egyenértékű.

A vádlottnál a cselekmény idején fennállt alkoholos állapot nem eredményezett kóros vagy abortív ittasságot, az szokványos ittasságnak felelt meg.

B

... vádlott a szüleivel élt ... községben 14 éves koráig, majd ezt követően ...en végezte el a gimnáziumot. Édesapja 1989-ben hunyt el.

... vádlott és édesanyja kapcsolata nem volt harmonikus. Gyakoriak voltak közöttük viták, melyek nem maradtak rejtve a szomszédok, falubeliek előtt sem. A konfliktus mögött az állt, hogy a vádlott és édesanyja között nem volt szokásos szülő-gyermek közötti kapcsolat, amely vitákban is megnyilvánult. Ennek oka lehetett az a tény is, hogy ... már gyermekkorában többször volt kórházban, rendszeres ideg gondozói kezelés alatt állt.

A vádlott édesanyja 2004-ben korábbi lakóhelyéről elköltözött hűgához (...), a ... községben található ingatlan pedig értékesítésre került, a vételárból ... is részesült. A vádlott édesanyjának hűga 2010 nyarán elhunyt, így az ingatlanát ... megörökölte.

Ezen időpontig ... vádlott nem vagy nagyon ritkán látogatta édesanyját.

A nagynénje halálát követően azonban ez már többször előfordult és ilyenkor hosszabb-rövidebb ideig tartózkodott nála a ...i ingatlanban. Édesanyján kívül más rokonnal nem tartott kapcsolatot a vádlott, ugyanakkor a szomszédos faluban ... és ... ismerőseinél gyakran járt.

... 14 éves korában történt elköltözését követően ...en és külföldön, több országban élt.

Életéhez szükséges anyagi szükségleteit különböző módon biztosította. Ilyen lehetőség volt, hogy más személyekkel tartatta el magát, vagy különböző összegeket kért, erőszakolt ki ismerőstől és édesanyjától. Megélhetését biztosító nagyobb összeg volt a ...i ingatlanból származó eladási ár. Életkörülményeire a jövedelem nélkülség, a pénzhiány volt jellemző, külföldi

vagyonára vonatkozó adat nem áll rendelkezésre, viszont vagyon elleni bűncselekmény miatt magyar bíróság jogerősen elítélte.

2010 őszétől kezdve kisebb nagyobb megszakításokkal édesanyjánál lakott, az ő nyugdíjából éltek.

Bevételszerzés érdekében a 2011. február 11-t megelőző egy-két héttel a vádlott több falubeli vagy szomszédos faluban lakó személynek eltérő összegekért értékesítette az édesanyja tulajdonában álló különböző ingóságokat (tűzifa, ruhanemű, ágynemű, háztartási gépek).

Annak érdekében, hogy édesanyja nyugdíját a későbbiek során ő vehesse fel, elment a ... postahivatalra, és a meghatalmazáshoz szükséges okiratot elhozta.

... vádlott fentiekén túl arra törekedett, hogy édesanyja élete felett az irányítást átvegye (különös tekintettel annak anyagi vonatkozásban) ennek érdekében valamennyi külvilággal fennálló kapcsolatát igyekezett korlátozni, megszüntetni.

Ennek egyik eleme volt, amikor a ... polgármesterének címzett 2011. január 11-én kelt levélben, az édesanyja ... nevében a házi gondozói szolgálatot felmondta, ezzel is biztosítva a külvilág lehetőség szerinti kizárását.

Ilyen előzményeket követően érkezett el 2011. február 10.

... vádlott a nap folyamán ...nál ...ben tartózkodott és szeszes italt fogyasztott. Az ittas állapota miatt ... és felesége az édesanyjához szám alá szállította a vádlottat saját gépkocsijukkal. 20 óra körül értek a házhoz. A kapu kinyitásában ... segített ...nak, de az ingatlanra nem ment be sem ..., sem ...né.

A vádlott az ingatlanon található melléképületben kialakított szobában tartózkodó édesanyjához ment, ahol két ágy, asztal, szekrény, fotel, mosdókagyló, kandalló volt található.

Hazaérkezése (kb. 19 óra 30 perc) és másnap hajnali 3 óra 40 perc között ... édesanyját bántalmazta, majd a még életben lévő, de sérült és kb. 40-50 kg súlyú ...nét az ingatlan udvarán lévő, betongyűrűből kialakított, faráccsal és tetővel ellátott kb. 8 méter mély kútba dobta, úgy hogy a sértett fejjel lefelé zuhant.

A szobában, és az épület külső részén, valamint a lépcsőn keletkezett vérszennyeződést a vádlott feltakarította, majd 3 óra 45 perc körüli időben telefonon bejelentést tett a rendőrségen édesanyja eltűnéséről.

A kiérkező tűzoltók a kútból kiemelték ... holttestét, majd a rendőrhatalóság

államigazgatási eljárás keretében kezdte meg az eset vizsgálatát.

A sértett az alábbi sérüléseket szenvedte el halálát megelőzően:

1. Az arc mindkét oldalán vörhenyes, szederjes, felületesen hámfosztott bőrelszíneződés, jobb felső szemhéj belső széle mentén igen felületes hámrepedés.
2. A felső és ajak, részben az ajakpír területére is ráterjedően elszíneződött bal oldalon az alsó ajakon kifejezetten sötét színű, ezen belül 2 mm-es nyálkahártya-repedés.
3. A homlok bal oldalán sárgás-szederjes bőrelszíneződés.
4. A homlok jobb oldalán duzzanat.
5. Állcsúcs alatt bal oldalon szederjes bőrelszíneződés.
6. Mellette 30×20 mm-es szederjes, elmosódott szélű bőrelszíneződés.
7. Jobb felkar középső harmadán 5 cm átmérőjű halvány szederjes bőrelszíneződés.
8. Jobb kézháton, annak csaknem teljes terjedelmében, a csukló hüvelykujji oldalára is ráterjedő, kb. 8 cm átmérőjű területen piszkos vörhenyes-szederjes, elmosódott szélű, lapszerinti bőr alatti bevérzés látható.
9. Jobb könyökön ugyancsak bőrben, vékony rétegű csillogó bevérzés.
10. Bal könyökcsúcs mellett szederjes bőrelszíneződés.
11. Bal alkaron szederjes bőrelszíneződés.
12. Bal felkaron bevérzés.
13. Bal térdkalács felett szederjes bőrelszíneződés, bevérzés.
14. Bal lábszár felső harmadán horzsolás.
15. Jobb térdkalács alatt bőrelszíneződés.
17. Jobb külboka mögött bőrelszíneződés, duzzanat, a bőr alatti zsírszövetben csillogó vöröses-fekete bevérzés.
18. A jobb külbokán ugyancsak bevérzés.
- Jobb belbokán bőrelszíneződés sárgás-szederjesen.
23. Bal fartájékon piszkos-szederjes bőrelszíneződés, barnás vörhenyes bevérzéssel.
24. Jobb comb hátsó felszínén farredő alatt halvány-szederjes bőrelszíneződés, bevérzés sérülések keletkeztek.

... halálának oka vízbefulladás, mely a halál közvetlen oka. A holttesten talált hámzúzódásos sérülések 8 napon belül gyógyulóak, a kemény agyburok alatti és a lágy agyburok lemezek közötti vérzés 8 napon túl gyógyulónak minősül, melyeknek gyógytartama - túlélés esetén - mintegy 2 hónapra lett volna tehető. Ez az állapot önmagában is életveszélyes sérülésként minősül.

III. A bizonyítékok értékelése

A törvényszék a tényállás felderítése érdekében az alábbi bizonyítási eljárást folytatta le.

Részletesen kihallgatta a vádlottat (6., 7., 8. sz. jkv.) és tárgyalás anyagává tette nyomozati vallomásait, írásbeli beadványait.

Tanúként hallgatta meg a törvényszék és az 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 számmal jelölt személyeket.(12., 16., 20., 22., 48., 80. sz. jkv.)

A tanúk az államigazgatási eljárásban és nyomozás során tett vallomásaikat (a vádlottal történt szembesítést követően is) fenntartották.

A vádlott elmeállapotának megállapítása érdekében dr. Juhász Tamás, dr. Béla Árpád, dr. Kozma Mihály, dr. Tóth Mária, Csáti Szilvia (50. sz. jegyzőkönyv) dr. Szabó István, dr. Keller Éva, dr. Kovács Ildikó (82. sz. jkv.) szakértőket, a sértett halálával kapcsolatosan dr. Juhász Tamás, dr. Berecz András, Tóth Péter, Szoldán Zsolt, dr. Pataki Zoltán, dr. Tóth Zsuzsanna (48. sz. jegyzőkönyv) szakértőket hallgatta meg.

Egyéb vonatkozásban Vargáné Nagy Melinda, dr. Kálnay Adrienn (33. sz. jkv.) és Farkas László (41. és 50. sz. jkv.) került meghallgatásra szakértőként, míg Kerekes Tamás szaktanácsadói minőségében (33. sz. jkv.).

A tárgyalás során lejátzás révén bizonyítási eljárás anyagává tette ... vádlott által a rendőrségen édesanyja halálával kapcsolatban tett bejelentés hanganyagát, valamint a nyomozás során a helyszínen készült bizonyítási eljárásról szóló videofelvételt (82. és 85. sz. jkv.).

Mindezekon túlmenően a nyomozás során keletkezett egyéb okirati bizonyítékokat, rendőri jelentéseket, helyszíni szemléről készült jegyzőkönyveket, fényképfelvételeket is ismertette, felolvasta.

A vádlott személyi körülményeivel, iskolai végzettségével, vagyoni viszonyaival kapcsolatos tények megállapításának alapjául a vádlotti vallomások bizonyítható részei képezték.

... elmeállapotával, beszámítási képességével kapcsolatosan a törvényszék széleskörű bizonyítást folytatott le.

A Be. 125. § alapján megkísérelte tisztázni, hogy mi az eltérés oka (lényeges szakkérdésben) a dr. Juhász Tamás, dr. Béla Árpád, valamint a dr. Kozma Mihály, dr. Tóth Mária és Csáti Szilvia igazságügyi szakértők által a

nyomozási szakaszban készített szakvélemények között. (48. sz. jegyzőkönyv).

E meghallgatás eredményeként továbbra is - a vádlott elmeállapotára, mint lényeges szakkérdésre vonatkozóan - olyan eltérés maradt a két szakértői csoport között, mely a szakértőktől kért felvilágosítással, egymás jelenlétükben való meghallgatásával nem volt tisztázható, ezért a bíróság újabb szakértői vélemény beszerzését rendelte el. (Be. 111. §)

Dr. Szabó István, dr. Keller Éva és dr. Kovács Ildikó igazságügyi szakértői csoport abban a kérdésben foglalt állást, hogy a korábban készült szakvélemények közötti eltérés mire vezethető vissza.

Ez utóbbi szakértői csoport véleménye szerint ... tudatzavarban, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben sem a cselekmény idején, sem a vizsgálat idején nem szenvedett. A vádlottnál felmerült tünetek összességében pszichopátiának (személyiségzavarnak) felelnek meg, időnkénti regresszív készséggel. A személyiségzavar, személyiségtorzulása nem olyan mértékű, mely kóros elmeállapottal (elmebetegséggel) lenne egyenértékű.

Az Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testület által kijelölt eseti bizottság véleménye szerint a dr. Juhász Tamás és dr. Béla Árpád, valamint dr. Kozma Mihály, dr. Tóth Mária, Csáti Szilvia szakértői csoport által készített

szakértői vélemények közötti eltérést az okozza, hogy az első szakértői csoport által észlelt személyiségi összetevőket túlértékelve elmebetegséget állapítottak meg, kompenzált állapottal. Ez azonban nem helyes, mert a kóros, pszichés tartalmakat, személyiségi adottságokat, azon összefüggésben kell vizsgálni, hogy azok valamilyen mértékben kapcsolatban vannak-e a terhére rótt cselekménnyel, vagyis az elkövetéskor esetlegesen fennálló elmekóros tünetek következtében, azokkal összefüggésben követte el a terhére rótt cselekményt vagy sem. Amennyiben a cselekménykor fennálló pszichés tünetek nem hozhatók összefüggésbe a cselekménnyel, úgy azok beszámítási képességet korlátozó tényezőként sem értékelhetők. A vádlottnál fennálló személyiségzavar a betegség szintjét nem éri el, ezért beszámítási képességet korlátozó tényezőként sem értékelhető.

E harmadik szakvélemény megismerését követően dr. Juhász Tamás és dr. Béla Árpád a valamennyi szakértő egymás jelenlétében történő meghallgatása során (82. sz. jkv.) szakértői véleményét módosította, elfogadták szakértő társaik véleményét.

Ennek eredményeként valamennyi szakértő egybehangzóan nyilatkozott ... vádlott elmeállapotára, illetve beszámíthatóságára vonatkozóan, melyet a törvényszék ítélezése alapjául elfogadott.

... *vádolt* nem ismerte el büntetőjogi felelősségét a terhére rótt, vádiratban szereplő és tényállásban megállapított cselekmény vonatkozásában.

Az államigazgatási eljárásban tanúként történt meghallgatása során (I/1. kötet) megfelelő figyelmeztetést követően úgy nyilatkozott, hogy 2011. február 9-én édesanyjával egy szobában tért nyugovóra. Ő maga este fél 8-kor aludt el, majd fél 10-kor felébredve látta, hogy édesanyja már alszik, ezért a TV-t kikapcsolta. Ezt követően hajnali 3 órakor arra ébredt, hogy nyílik az ajtó, és kérdésére az édesanyja azt válaszolta, hogy WC-re megy. 3 óra 40 perc körül felriadva észlelte, hogy édesanyja nincs az ágyban, de az ágya meg van igazítva. Ezt követően az udvari WC-n kereste, de nem találta az édesanyját, majd észrevette, hogy az udvaron lévő kerekeskút ajtaja nyitva van. Az előtte lévő területen látott egy beazonosíthatatlan ismeretlen tárgyat, visszatért a szobába, és ekkor azt is felfedezte, hogy édesanyjának mind a cipője, mind a papucs az ágy mellett található. Mivel ekkor rosszat sejtett, betelefonált a rendőrségre édesanyja eltűnése miatt (nyomozati iratok I/1. kötet 429-431. oldal).

A Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányságon folytatólagosan felvett tanúvallomásában módosítva adta elő az éjszaka történeteket.

Eszerint éjfél és hajnali 1 óra között történt, amikor édesanyja WC-re ment ki, majd a 3 óra körüli ébredésének okaként saját szükségleteit említette. Ekkor édesanyját már nem látta az ágyban. Ekkor rögtön az is szembe tűnt, hogy az édesanyja ágya szépen be van vetve, az ágy előtt van a cipője és mamusza. Mindezt úgy észlelte, hogy ébredését követően rögtön felkapcsolta a lámpát. Ezután a bejárati ajtón lévő függönyt elhúzva kinézett, és rögtön látta, hogy a kút ajtaja nyitva van, ami azért volt neki furcsa, mert egyébként mindig rendesen bezárták. Ekkor felkapcsolta az udvari világítást, lement a lépcsőn és megpillantott kettő fehér „valamit” a kúttól 2 méter távolságra. Odament és rögtön felismerte, hogy az édesanyja mamusz cipőjéből való talpbetét. Ezt követően ment az udvari WC-hez, de ott édesanyját nem találta, a WC ajtaja kívülről be volt zárva. A következő meglepetés akkor érte, amikor a bejárati kaput nyitva találta, bár azt is zárni szokták.

Azt vallotta, hogy a kútba nem nézett bele, de abból a tényből, hogy a kapu nyitva volt, arra gondolt, hogy idegen személy járt a portán. A vádlott itt nyilatkozott arról, hogy mely személyeknek volt a kapuhoz kulcsa (gondozó, orvos asszisztens, ... és lánya). Ezután két szomszédtól próbált segítséget kérni oly módon, hogy a kapuhoz menve kiabált, de senki nem jött ki a házból, ezért visszatért a saját házukba és vezetékes telefonról értesítette a

rendőrséget, közölve, hogy segítsenek, mert nem találja az édesanyját.

E vallomásának megtételekor elismerte, hogy az édesanyja nevében januárban ő írt levelet a polgármesternek, melyben új gondozó kijelölését kérte. Tanúvallomása szerint édesanyja ebben az időben már búskomor volt és az ő távollétei idején többször sérülést szenvedett, melyre az édesanyja úgy nyilatkozott, hogy elesett. ... azt vallotta, hogy édesanyja tiltása miatt nem jelezte a sérüléseket, problémákat a házi orvosnál, illetve hivataloknál. E vallomás tartalmazza azt is, hogy néhai ... nem tartott már kapcsolatot senkivel és látogatókat sem fogadott. Édesanyja orvoshoz sem járt, nem volt előjegyezve sem műtetre, sem más kórházi kezelésre, ilyen kezelés még csak tervbe véve sem volt.

Anyagi körülményeiket nézve elmondta a vádlott, hogy édesanyjának 70.000.- Ft volt a nyugdíja és 3-400.000.- Ft körüli megtakarított pénze volt, amit egy bekecs zsebében tartott, valamint talált 100.000.- Ft-ot egy használaton kívüli centrifugában. Ezt követően „na és érdekes módon, miután búskomor lett, vagyis 2011. január 15-e után én megnéztem a bekecs zsebét, de nem volt ott a pénz. Rákérdeztem, hogy hová lett a pénz, mire azt válaszolta, hogy jött az ismerőse vagy rokona, akit nem nevezett meg a kérésem ellenére, és annak adott 250.000.- Ft-ot, hogy az örökség illetékét fizesse ki, illetve volt még más fizetni valója, így ment el a pénz, de a csekket nem volt hajlandó nekem megmutatni”.

... ez alkalommal elmondta, hogy az édesanyja saját kezűleg vette át korábban a postástól a nyugdíját, azonban 2011 januárjában arra kérte őt, hogy egy meghatalmazást hozzon a postáról arra az esetre, ha bármi okból kórházba kerülne, legyen egy meghatalmazás, hogy a nyugdíjat a vádlott fel tudja venni.

... azt is közölte, hogy az édesanyja és az ő a tulajdonában lévő ingatlant már 2004-ben édesanyjával közösen értékesítették. Ezt követően élt az édesanyja a húgával ... szám alatt. Ezt az ingatlant ... a húgától örökölte, így került a tulajdonába. Azt is vallotta tanúként ..., hogy már édesanyja halála előtt annak beleegyezésével adott el asztalt négy széssel és kettő régebbi plédet. Ezt a ...ben lakó ... családnak adta el, 6.000.- Ft-ot kaptak érte.

A meghallgatás során arról is nyilatkozott, hogy édesanyjának olyan terve volt a halálát megelőző kb. 1 héttel, hogy közjegyző előtt a vádlottra íratja a ... alatti házat azzal, hogy saját magának haszonélvezetet biztosít. E jogügylet célja az lett volna, hogy a vádlottnak ne kelljen örökösödési illetéket fizetni. E tanúvallomásban nyilatkozott ... arról, hogy édesanyja temetésén azért nem vett részt, mert úgy érezte, hogy őt gyanúsítják a bűncselekmény elkövetésével, ezért jobbnak látta külföldre távozni. (I/1 kötet 437-442. oldal).

A más ügyben történt előzetes letartóztatását követően először 2012. február hó 27. napján hallgatta ki gyanúsítottként a nyomozó hatóság. Ezt követően több alkalommal (2012. március 1., március 20., július 4., július 16., augusztus 30., október 27., október 31., 2013. február 21.), melyről készült jegyzőkönyvek az I/5. kötet 2267-2342. oldal között találhatóak.

Ezen kívül 2013. február hó 21. napján helyszíni kihallgatás történt, melynek jegyzőkönyve eredetben, illetve másolatban az I/5. kötet 2343-2393. oldalak között találhatóak.

A vádlott számtalan beadványt írt saját kezűleg, ezeknek eredeti és másolt példányai az I/5. kötet 2025-2251. oldal között találhatóak.

E vallomások, illetve beadványok tartalma oly mértékben eltér egymástól is és a gyanúsított ki hallgatásokon előadottaktól (nem csak a tényállásbeli nap vonatkozásában), hogy azok teljes körű rögzítését az ítélet keretei között nem látta lehetségesnek a törvényszék. Különös tekintettel arra, hogy maga a vádlott is úgy nyilatkozott több helyen, hogy ezek csak általa felállított lehetséges verziók, találgatások, annak vádlott általi „kutatása”, hogy hogyan kerülhetett az édesanyja a kútba.

A vádlott nyilatkozatai az életére, betegségére, iskolai végzettségére stb. vonatkozóan sem konzekvensek és nem állnak összhangban az érdektelen tanúk vallomásával, okirati bizonyítékokkal.

A beadványok és vallomások lényegüket tekintve azt tartalmazzák, hogy a vádlott a bűncselekményt nem követte el, arra oka sem volt, ugyanakkor több olyan személyt is megjelölt, akiknek véleménye szerint okuk lehetett bűncselekmény elkövetésére, amennyiben a sértett nem öngyilkosságot követett el.

A beadványok tartalma ezen túlmenően az eljárásban részt vevő hivatalos személyekre, az eljárásuk menetére vonatkozó spekulatív feltevések, melyek minden ténybeli alapot nélkülöztek.

A bíróság a bizonyítási eljárás további részeinek értékelésekor utal vissza a vádlotti beadványokban és nyomozati vallomásokban írtakra.

A helyszíni kihallgatáson tett vallomásában annak elismerése mellett, hogy az éjszaka folyamán otthon tartózkodott, a vádlott megmutatta, hogy a ház falán, a fotelon, illetve a csap körül hol látott vérfoltot. Arra is utalt a vádlott, hogy a bejárati ajtó előtti néhány lépcső véres volt, sőt, hozzátette, hogy olyan volt, mintha valaki felmosóronggyal elkente volna a vért. Megmutatta, hogy az udvaron hol helyezkedett el a favágó tőkében három fejsze és ezek közül

egynek a foka véres volt, ugyanígy a körülötte lévő növényzet.

Arra is utalt, hogy „valakiket” látott az ébredését követően amint éppen hajtják össze a takarót, de nem ismerte fel őket, csak találgatásokba bocsátkozott.

A tárgyaláson történt kihallgatásai alkalmával a nyomozati vallomásra is reagálva ... vádlott az alábbi vallomásokat tette (6., 7. sz. jkv.):

A bűncselekmény elkövetését továbbra is tagadta. A 6. sorszámú jegyzőkönyvben található tárgyalási vallomása szerint 2011. február 9-én fél 7 körül ...ék vitték haza édesanyjához, miután náluk szeszes italt fogyasztott. Mivel az italtól (vagy valami mástól) kábult állapotba került, hazaérve lefeküdt és elaludt. Emlékképei közé tartozik, hogy édesanyját *valakik kihívták* az udvarra, rémlett, hogy édesanyja szólította őt, de mivel úgy gondolta, hogy semmilyen probléma nincs, nem reagált a hívószóra. Amikor reggel fél 4 körül magához tért, kereste az édesanyját, akit nem talált az ágyában. Miután felkapcsolta a villanyt észlelte, hogy nem fekszik az édesanyja az ágyában, sőt a takaró szépen össze van hajtva. Kiment az udvarra, ott észlelte, hogy a kút ajtaja félig nyitott és az udvaron egy talpbetét van. Mivel az édesanyja korábban jelezte neki, hogy esetleg öngyilkos lesz, ezért amikor a rendőrséget felhívta, akkor azt közölte, hogy az édesanyja eltűnt vagy beugrott a kútba. Ebben a vallomásában azt a korábban nem említett adatot közölte a vádlott, hogy valakik tartózkodtak az ingatlanon, akik édesanyját az udvarra hívták.

A vádlott kihallgatásai alkalmával korábbi vallomásaira, illetve azok ellentmondásaira történt rákérdezéskor vagy azt nyilatkozta, hogy korábban nem mondott igazat, vagy hogy akkor nem tulajdonított jelentőséget a mondatainak, vagy nem tudott magyarázatot adni az ellentmondásokra.

Édesanyja halálával kapcsolatosan verziókat állított fel és ehhez igazodóan tett vallomást. Álláspontja szerint vagy öngyilkos lett ..., vagy megölték, és ehhez kapcsolódóan többféle módon adta elő az éjszaka történéseit.

A vádlotti vallomásokat az ügy egyéb bizonyítékaival összevetette a törvényszék, és a bizonyítás anyagát a tényállás megállapítása során következőképpen mérlegelte:

A vádlott és édesanyja, valamint hozzátartozók rossz viszonyára ..., szomszéd tanú, ... tanú, a sértett volt sógora, ... tanú (... testvére), ... tanú (a vádlott távoli rokona), (12. sz. jkv.) ... tanú, (16. sz. jkv.) 2. számú tanú

(szomszéd), 1. sz. tanú (gondozónő), 3. sz. tanú (eü.-i asszisztens) 7. sz. tanú (fogvatartott társ) (20. sz. jkv.), ... tanú (szomszéd) tett vallomást.

A vádlott azt állította, hogy édesanyjával csak a szokásos vitái, nézeteltérései voltak, de tettelegességre sohasem került sor. A testen az egyes tanúk által látott sérülések elesés következtében jöttek létre. Azt nyilatkozta, hogy egy esetben segített az édesanyjának, őt felemelve az épületbe jutni. Később, amikor észlelte, hogy ez a nyilatkozata ellentmondásban van azzal a védekezésével, hogy nem volt képes édesanyját, a sértettet felemelni, ezt a vallomását módosította azzal, hogy ez nem így volt, mert erre nem is lett volna elég ereje.

Az ellentmondás okára rákérdezve azt nyilatkozta, hogy tudatosan tett az első esetben vallomást, mert nem hangzott volna jól, ha az derül ki, hogy nem segített az édesanyjának.

A fenti tanúk vallomásaikban a vádlott állításait cáfolták. Bár a tényállásbeli időszakban napi kapcsolatban nem voltak az elhunyttal és a vádlottal (kivéve a ... és ... család), de az elszigetelésre törekvést, a sértett és a vádlott viszonyát maguk tapasztalták, a sértett sérüléseit látták.

A vádlottal távolabbi rokoni kapcsolatban állók pedig arról is vallottak összecsengően, hogy a sértett és vádlott kapcsolata korábban sem volt harmonikus, sőt a vádlotti nyilatkozattal szemben a sértett tartott a vádlottól.

Két tanú arról is vallott, hogy ... sértett arra kérte őket, ha azt hallják, hogy a lánya veszekszik vele, akkor hívják a rendőrséget.

Néhány kiemelés a tanúvallomásokból, melyek a vádlott állítását cáfolják:

Nyom. iratok 3. kötet 1073. oldal: „Attól fogva, hogy ... odaköltözött, én nem is találkoztam ... nénivel, még az utcán sem láttam őt. Ezt megelőzően viszont a boltba is járt, ott is beszélgetett.” „... érkezését megelőzően mintegy hónappal nem láttam, hogy nagyon beteg lenne, olyan volt, mint máskor.”

„2011. január vége felé ... jött a postára. Ekkor ott volt a rokonuk, ... úgy tudom rokonuk, de nem biztos.). ... megszólította ...ot, mondta neki, hogy kimegy meglátogatni az édesanyját, ... nénit, mert régen látta. ... teljesen kikelt magából és kiabált ... nénire, hogy oda ne menjen, mert ellátja ő az édesanyját, oda nem kell senki. Tudja, hogy ...nel sem voltam jó viszonyban.”

1075. oldal: „Én azt furcsállottam, hogy ... mindenkit eltávolított ... néni közeléből, miután odaköltözött hozzá. Szinte elszigetelte az anyját.”

1081. oldal: „... megérkezését követően minden kapcsolatot megszüntetett ... mindenkivel, már én sem jártam hozzá, annak ellenére, hogy szinte minden hétvégén kinn voltam nála korábban.” „Egy alkalommal mikor találkoztam

vele a postán arra a kérdésre, hogy mit szólna ... ha kimennék hozzá, ... teljesen elzárkózott és azt mondta nem szereti, ha hozzá mennek.”

1089. oldal: „Miután a lánya odaköltözött hozzá, többször hallottam, hogy a lánya becsmérelte a gondozónőt, nekem úgy tűnt, hogy nem nézi jó szemmel azt, hogy az anyjához gondozónő jár”. „...ot elég haragos, hirtelen természetűnek ismerem, hallottam őt többször is kiabálni mikor az anyjánál volt.”

1091. oldal: „Véleményem szerint feszült viszony volt édesanyja és lánya között, gyakran hallottam a lányt veszekedni édesanyjával. A lány kiabált csak, az anyja soha. Ezek olyan veszekedések voltak, mikor a lány beleszólt mindenbe.” „Mielőtt visszaköltözött volna a lánya hozzá, a néni engem kért meg arra, ha jönne a lánya, akkor szóljak a rendőröknek. Ez abból adódhatott, én úgy gondolom, hogy a néni azt mondta nekem, hogy neki volt egy háza ...ben, ezt eladta miután ...ra költözött. A ház árának a felét odaadta a lányának. Nem tudom ez mekkora összeg volt. A pénz másik felét is elvette tőle a lánya és jól meg is verte. Ezt így mondta nekem.”

1079. oldal: „... (...) 3 millió forintot kapott, ezért megjelent nála az addig ismeretlen helyen tartózkodó Elvitt belőle másfél millió forintot, és mivel igen rossz természete volt, ezért elküldték a ... útról.”

1081. oldal: „... azért jött, hogy a fennmaradó másfél millió forintot megszerezze az anyjától. A két idős hölgy nem akarta ...nak odaadni a pénzt, ezért ... több alkalommal tetteleg bántalmazta őket, ezt ... mesélte el nekem egy kis idő múlva az esetet követően. Elmondta, hogy ... csomóstul szaggatta ki nekik a hajukat, meg többször is meg is ütötte őket, és ez kifejezetten a másfél millió forintért történt.” „... mindig is félt tőle, soha nem szerette mikor ...n volt, elmondás alapján sokszor bántotta őt is és ...t is, de én sérülést soha nem láttam rajtuk.”

1111. oldal: „A ...lakásban is megfélemlítette az anyját ..., és az eladás is kényszerből volt.”

1155. oldal: „... bácsi azért utálta, hogy odaköltözött a ..., mert tudta, hogy a lánya is jönni fog utána, akivel állandóan kiabáltak, veszekedtek. Ő mondta, hogy a lánya ütötte-verte ...t ...ben is. Emlékszem amikor ... odaköltözött ... nénihez, akkor kék-zöld folt volt az arca, ... néni azt mondta elesett, ... bácsi viszont megmondta nekem, hogy megint kapott ...tól, a lányától.”

„... bejött az udvaromba és arra kért, hogy ha jön a lánya, akkor hívjam ki a rendőrséget, ha hangoskodik, veszekedik. Mondta, hogy azért hívjam ki a rendőrséget, mert ő nem ért a telefonhoz.” „Olyat nem láttam, hogy ... bántotta

volna ...t vagy ... nénit, viszont ...n többször is láttam sérüléseket. Arcáról lehorzsolódott a bőr, a kézfejről is. Ha rákérdeztem, akkor ... néni mindig azt mondta, hogy a testvére elesett. Megjegyzem, hogy mindig azután láttam ...n sérülést, miután a lánya ott járt náluk. ... egyébként sokkal jobb erőben volt, mint az anyja.” „Miután ... odaköltözött ...hez, utána már a közhasznú munkások elmaradtak, nem jártak oda, azt nem tudom, hogy miért.”

1157. oldal: „Amikor ... már állandóan ott lakott, akkor is láttam sérüléseket ...n. Le volt horzsolva az arca és kézfeje, mint korábban is mondtam. ... szeretett leleskelni a kapuban, de mikor látta, hogy bejött valaki az utcába, akkor gyorsan bement a házba gondolom azért, hogy ne lássák a sérüléseket rajta. Az biztos, hogy akkor is veszekedett rá a lánya sokszor, mikor állandóan ott lakott, ugyanúgy a pénzt követelte ilyenkor tőle, mint ahogy már korábban is mondtam.”

1178. oldal: „Körülbelül 2 éve beszéltem vele. Szólt nekem, hogy menjek oda, mert mondani akar valamit. Odamentem, s ő arra kért, hogyha veszekedést hallok, akkor hívjam a rendőröket. Hozzátette, hogy azért kér erre, mert a lánya este fog jönni és el akarja venni a pénzét. Mondta azt is, hogy teljesen tönkre teszi őt a lánya, talán azt is mondta, hogy bántalmazta, de olyan zavart volt, hogy nem értettem teljesen amit mond. Azt is mondta, hogy szólt a többi szomszédnak is erről.” „... néni rendesen remegett, mikor ezt mondta, látszott rajta, hogy nagyon fél.”

1187. oldal: „Nekem nem sokat mondott el a családja életéről (...), de azt észrevettem, hogy nagyon tartott attól, hogy a lánya hazajön, miután ... meghalt. Ezt ő maga mondta nekem, azaz ... néni. ... néni úgy mondta, hogy fél attól, hogy mi lesz akkor, hogyha a lánya hazajön. Én tudom, hogy ezalatt mit értett, mert korábban hallottam dolgokat.” „Nekem ..., akinek ... néni sokat mesélt magáról, elmondta, hogy ... gyakran bántalmazta ... nénit.”

1189. oldal: „2010. szeptember vége lehetett, amikor ... megjelent ...án ... néninél.” „Onnantól kezdve én nem beszéltem ...nénivel úgy, mint azelőtt. Egyszer két mondatot váltottunk, akkor ... néni kint volt az udvaron és annyit mondott nekem, hogy megjött ..., most fekszik. Nem tudom mi lesz, most normális. Ez délután lehetett 15 óra felé. Sérülést nem láttam rajta. Örültem félt, azt láttam. A pillantásaiból, a tekintetéből láttam, hogy félt. Nézegetett hátra a ház felé és ezt a két mondatot elmondta és el is ment.” „Miután ... megjelent, én nem nagyon láttam ... nénit kint az udvaron. Egy esetre emlékszem, zsákban húzott ki valamit az udvarból a közkukákhoz, közben ... nézte őt a ház sarkáról és nem segített neki. Egyszer csak megláttam ... néni arcát, egy hatalmas monokli volt valamelyik szeme alatt, de az sem kizárt,

hogy mindkettő alatt. Nagyon meg voltam lepődve, nagyon megsajnáltam őt. Ez már szerintem januárban történt.”

1206. oldal: „Egy alkalommal amikor ott voltunk, ... édesanyján sérülést láttam. Az arca egyik felén egy kék színű véraláfutásos foltot láttam.”

1207. oldal: „Nekem nem úgy tűnt, hogy ... különösebben szeretné az anyját, nem úgy beszélt vele. Általában visszafogta magát ha beszéltek, de néha elég durván beszélt vele.” „... az anyját egyébként csak öregasszonynak nevezte.”

1995. oldal: „Egy alkalommal amikorban albérletben lakott a rendőrség megjelent ...nél és ...ot keresték, mert a lánya azt jelentette a rendőrségen, hogy az anyja elveszett. Az ... megmondta, hogy hol lakik ..., de kérte, hogy a lányának ne mondják meg, hogy hol lakik ..., mert a lánya agyonüti.”

20. sz. jkv. 9. oldal: „A néni (...) a bántalmazást is magától mondta. Mondta, hogy fél tőle, mert lakott albérletben is és nem szeretné ha ... megtudná hol lakik. Talán azért lakott albérletben, mert eltörte a karját.”

20. sz. jkv. 13. oldal: „Tartott tőle, mindig azt mondta, hogy jaj, jaj, jaj ha megérkezik. Mindig mondta, hogy jaj, ha megérkezik a lányom, jaj mi lesz akkor, nem akarok beszélni erről. Ezt ... néni magától mondta.” „Tartott tőle, mindig azt mondta, hogy nagyon tartok tőle. Biztos valami csak történt közöttük. Elhangzott, hogy bántalmazta, de hogy konkrétan mi történt, nem tudom. Ez biztos, hogy elhangzott, 100%, hogy elhangzott.”

A vádlotti védekezés - mely szerint a sértett korábban többször elesett, s így keletkeztek a sérülései - önmagában nem zárható ki, hiszen az bárkivel bármikor előfordulhat, de az orvosszakértői vélemény tartalma szerint, a boncolás során rögzített sérülések nem mindegyikét elesés következtében szenvedte el az elhunyt, ez pedig alátámasztja a tanúk vallomását.

I/2. kötet 949-951. oldal:

„A szem körüli sérülések direkt tompa erőbehatásra utalnak, kialakulhattak kis-közepes tompa erőbehatásra, ütés, ökölütés következményeként. Ugyancsak a felső és alsó ajkak bevérzése direkt erőbehatásra, ütésre, megragadásra utal.”

„A jobb comb és fartájék vérbeszűrődéses sérülése akár direkt, akár indirekt erőbehatás, ütés, rúgás, ütődés során kialakulhatott. Mindezen sérülések együttesen, idegenkezûség irányába, ütés, ökölütés a fej, szemtájék környezetében és megragadásra a nyak és végtagok vonatkozásában mutatnak.”

„Ezek a fulladás kialakulását megelőzően, illetve annak során kellett, hogy

keletkezzenek a sértett testén.”

A *vádlott anyagi helyzetére*, megélhetését biztosító jövedelemforrásra vonatkozóan a vádlott állítását, mely szerint megfelelő anyagi forrásokkal rendelkezett, ugyancsak cáfolták azok a tanúvallomások, melyekből a törvényszék az alábbiakban emel ki néhányat:

I/3. kötet 1072. oldal: „Elmondom, hogy tudomásom szerint ... néni (...) nem volt jó viszonyban a lányával. Ezt ... nénitől (a sértett testvére) tudom, még ő mesélte nekem, amikor még olyan állapotban volt, hogy járt a postára. Elmondta, hogy ... néni lánya, ... szokott hozzájuk járni még azelőtt is, hogy ... néni odaköltözött. Ilyenkor mindig pénzt követelt ... néniéktől is, agresszív volt, féltek is tőle nagyon ... néniék. Mondta, hogy ... nénitől is pénzt követelt, ezért voltak rossz viszonyban, mert így viselkedett ... nénivel is.”

1073. oldal: „Miután ... odaköltözött, azt követően ...néni már nem járt a postára, hanem ... jött csekket befizetni, postát feladni. Azt mondta, hogy ... néni gyengélkedik, ezért ... intézi az ügyeit, ő fogja feladni a csekket is a továbbiakban. A nyugdíjat továbbra a kézbesítő vitte ki ... néninek, ..., a kézbesítő mondta nekem, hogy mindig ... néni írta alá a nyugdíj szelvényt, és ... ott volt mindig vele.” „... még annyit mondott nekem, hogy nem megy hozzájuk, ha ... így viszonyul a dolgokhoz. Amúgy sem szereti ezt a lányt, mert dologtalan, mindig csak pénzért jön az anyjához és agresszív is.”

1074. oldal: „... viselkedésén nagyon megdöbbentem, mert még nem láttam ilyennek, velem mindig udvarias volt. Amikor ... kiabált, akkor viszont olyan volt, mint aki hirtelen bekattan, hirtelen hangulatváltozása lett.” „Azt is hallottam, amikor még élt ... néni, ... a házból sok mindent eladott, eladta a faanyagot, azt is elvitték. Ezt a faluban is beszéltek, de mondta ... is a kézbesítő, mert ő is látta, hogy sok bútor hiányzik a házból, ami addig ott volt, amíg ... oda nem ment.”

1079. oldal: „Mivel híre ment, hogy ... 3 millió forintot kapott, ezért megjelent nála az addig ismeretlen helyen tartózkodó Elvitt belőle másfél millió forintot.” „Egy idő múlva megjelent ..., aki azért jött, hogy a fennmaradó másfél millió forintot megszerezze az anyjától.”

1081. oldal: „Amikor ... a lányáról beszélt, főként az életvitelét kifogásolta és azt, hogy tettleg bántalmazta őket. Elmondta még azt is, hogy csak a pénz kellett neki, el kellett előle dugni mindent.”

1091. oldal: „A ház árának a felét odaadta a lányának, nem tudom ez mekkora összeg volt. A pénz másik felét is elvette tőle a lánya és még jól meg is verte.”

1101. oldal: „...ot körülbelül 20 éve ismerem. Az anyjával, ... nénivel nagyon csúnyán beszélt, többször meg is verte őt. ... nagyon pénzéhes volt, az anyja pénzére fájt nagyon a foga. Úgy tudom, hogy ... nem dolgozott sehol, ő mindig másnak a pénzéből akart megélni.” „Történt olyan, hogy amikor én már különmentem a feleségemtől, ...tól, ... megkeresett, és szinte könyörgött, hogy menjek vissza ...hez. Véleményem szerint azért, mert még volt pénzem, amit el lehetett volna tőlem szedni. Több éven keresztül szedték le a pénzemet a takarékkönyvemről, ennek a hátterében valószínűleg ... állhatott.”

1155. oldal: „... bácsi azt is mondta, hogy ... mindig pénzért jött, soha nem volt elég neki a pénz. Mindig azt kiabálta, hogy adjon neki az anyja pénzt.”

1178. oldal: „Odamentem és ő arra kért, hogyha veszekedést hallok, hívjam a rendőröket. Hozzátette, hogy azért kér erre, mert a lánya este fog jönni vagy jönnek, nem emlékszem pontosan, és el akarja venni a pénzét. Mondta azt is, hogy teljesen tönkreteszi őt a lánya, talán azt is mondta, hogy bántalmazta.”

1204. oldal: „Mint mondtam, ... édesanyja ...án lakott, őt egyáltalán nem támogatta ..., sőt, elvette az ő pénzét is. Ezt ...tól tudom és azt is, hogy az édesanyja ... nénjével lakott együtt és addig, amíg a néneje élt, addig ... be sem tehetette a lábát a házba. Azért nem mehetett oda, mert nem szerette sem a néneje, sem az édesanyja azért, mert költekező életmódot folytatott és elvette az édesanyja pénzét. Ezt mind ...tól tudom.” „... 2010 szeptemberében odaköltözött ...ára az anyjához, azt mondta, hogy azért költözött oda, hogy a házat rendbe tegye, hogy eladásra kerüljön, illetve az anyját szociális otthonba tegye.”

1205. oldal: „Hallottam, amikor ... telefonált egy férfinak, úgy köszönt neki, hogy »szia drágám«, majd azt mondta, hogy van egy kis gond, kellene egy kis pénz, hozzon neki. A lényeg, hogy pénzt nem hoztak ...nak, de ... elment velük és egy hónapig nem is láttuk. Amikor visszajött, akkor csak annyit mondott, hogy pénzt csinálni volt. Azt nem mondta, hogy hol és kivel. Csak azt mondta, hogy hozott egy kis pénzt ...nak.” „Ezt az ...t ezt követően ... még legalább 6-7 alkalommal hívatta fel velem mindig a feleségem telefonjáról, ő pedig visszahívott. Mindig a ...i házról beszéltek, konkrétan arról, hogy még nem sikerült eladni, mert ... anyja nem akar valamilyen papírt aláírni. ... mondta azt is, hogyha sikerült eladni a házat, abból ad pénzt és mennek is ki

...ba.”

„Mindig mondtuk neki, hogyha eladná ami a házban van, akkor jobban járna, mert lenne pénze. Ő azonban erre mindig csak azt mondta, hogy őt ez nem érdekli, neki az a lényeg, hogy eladja a házat és eltűnjön onnan.” „Nekünk olyasmit is mondott ..., hogy az anyja valaki másra hagyta a házat, nem rá. Mondta azt is, hogy rá kell venni, hogy írjon alá valamilyen papírt az anyja, hogy övé legyen a ház. Azt is mondta, hogy valami ...i ügyvédnél van folyamatban ez az ügy.” „Azt mondta, hogyha az anyja aláírja ezt a papírt, akkor mehet az otthonba.”

... tanú, 1393. oldal: „Féltek tőle ...ék. Azért féltek tőle, mert ... csak pénzért járt haza, ha nem adtak neki pénzt, akkor megverte őket. Egyszer eljött hozzám ... és volt az arcán több sérülés. Akkor ... mondta, hogy ... hazajött, pénzt kért, de nem adtak neki, ezért nekiment ...nek. Lelőkte őt a lépcsőn és ott ütötte a fejét meg a fülbevalóját kitepte a füléből. Azt is mondta, hogy ... mentette meg végül az életét.”

1395. oldal: „Nem akartak vele szóba állni, mert csak a pénzért ment oda. ... is adott neki pénzt ugyanúgy, a házat meg eladták ...ben, annak a fele ...é lett. Amikor elfogyott, ment elkérni a többi részt az anyjától.”

A tanúk közül külön, részletesebben szükséges foglalkozni ... tanúvallomásával, aki 6. számú tanúként lett kihallgatva a nyomozás során.

...al a vádlott körülbelül 2010 őszén ismerkedett meg. Kapcsolatuk nem volt mindennapi, és a tanú vallomása alapján az állapítható meg, hogy leginkább anyagi jellegű volt. ... tanú kifejtette mind nyomozás során tett vallomásában, mind a tárgyaláson, hogy a vádlott igen határozottan, erőszakosan, időnként tettlegességig fajulóan próbált vele kapcsolatot fenntartani érzelmi téren is. ... tőle többször pénzt kért és elmondta a tanúnak azt is, hogy az édesanyja házának értékesítése révén akar pénzhez jutni. Ezt a tanú is támogatta, mert az „üzleti” kapcsolatukban ez jelentett volna továbblépést. Ehhez azonban ügyvédre lett volna szükség, amelyre anyagi fedezete ...nak nem volt. A tanú az ügyvédre már nem adott pénzt a vádlottnak, mert ezt megelőzően olyan tapasztalatokat szerzett, amely miatt ezt nem tette meg. Magát a tanút is kétféle alkalommal arcul ütötte a vádlott, közterületen kiabált vele, illetve azt állította a tanúnak, hogy az édesanyját is szokta bántalmazni, mégpedig oly módon, hogy az ne hagyjon nyomot. A tanú és a vádlott a tényállásbeli időben is telefonkapcsolatban voltak egymással. Azt is elmondta a tanú, hogy 3 alkalommal járt a ...i ingatlanban és egy alkalommal ott is aludt.

A tényállásbeli eseményt követően elsőként a vádlott azt közölte a tanúval, hogy édesanyja meghalt, majd néhány nap múlva azt mondta, hogy valaki

agyonverte az édesanyját. Vallotta a tanú azt is, hogy ... vádlott azzal fenyegette meg őt, hogy amennyiben szorosabb kapcsolatot vele nem alakít ki, akkor a rendőrségen őt feladja és azt fogja nyilatkozni, hogy a tanú ölte, ölette meg az édesanyját. ... vallotta, hogy voltak gondolatai ... halálának körülményeiről, de azokat nem osztotta meg a vádlottal.

A törvényszék meghallgatta ..., ..., ... tanúkat, akik az államigazgatási eljárás során közvetlenül a bejelentést követően eljárak. E tanúk közül ..., ... részletes jelentést tettek (I/1. kötet 11-16. oldal). Ezt a jelentést a tárgyaláson tanúként történt meghallgatásuk alkalmával fenntartották.

A két hatósági személy a vádlott és édesanyja által lakott ingatlanhoz azért mentek, mert utasítást kaptak erre azon bejelentés alapján, hogy „egy idős néni beleugrott a kútba”.

A jelentésükben többek között a hozzátartozó magatartásáról, a sértetten látott sérülésekről, a kút környékén fellelt talpbetétekről, valamint „a nyári konyhában az ajtó mögötti területen található mosdókagyló körül, és az ajtótól bal irányban lévő fotel karfáján fröccsenéses vérnek látszó szennyeződésről” írtak.

Leírták azt is, hogy adatgyűjtés során a tanúk szinte egybehangzóan annak a véleményüknek adtak hangot, hogy ... „segítette be az anyját a kútba”.

A szemle alkalmával ... úgy nyilatkozott nekik, hogy tudomása van arról, hogy a polgármesteri hivatalnak valakivel íratott az anyja levelet, de ez a személy nem ő volt. Ezzel szemben az eljárás későbbi szakaszában egyértelműen azt vallotta, hogy ő írta a levelet.

Észrevételezték a tanúk, hogy a vádlott az eljárás alatt leginkább saját anyagi helyzetével volt elfoglalva, az édesanyja halála nem rendítette meg. De ennél is szembetűnőbb volt, hogy többször kiabálva, ordítózva, minősíthetetlen hangnemben szidta a hatósági személyeket és kifogásolta eljárásukat.

Ez utóbbi teljesen összecseng a vádlott későbbi beadványainak hangnemével.

Az előző éjszaka történéseivel kapcsolatban elmondta a tanúknak, hogy 19 óra 30 perc körül aludt el, édesanyja ekkor a saját ágyán ült. 21 óra 30 kor felébredt, *ekkor az édesanyja az ágyán feküdt és be volt takarózva*. Hajnali 3 órakor pedig azt észlelte, hogy anyja megy ki a szobából, lábán a mamusz rajta volt. Azt mondta neki a sértett, hogy WC-re megy, de nem kapcsol lámpát, hogy meg ne lássák. Mintegy fél óra múlva ismételen felébredve azt tapasztalta, hogy az anyja ágya meg volt ágyazva, a mamusza az ágy előtt volt. *Egyúttal három csepp vért észlelt a földön, melyet azonnal feltörölt*. Az udvarra kimenne anyját nem találta, szomszédoktól próbált segítséget kérni, de nem sikerült, ezért hívta a rendőrséget.

Az eljárás későbbi menete során luminolos vizsgálatot végeztek a hatósági személyek, hatósági tanú jelenlétében. Az eredmény, mely arra utalt, hogy a nyári konyhában nagy területen korábban vér volt, nem lepte meg a vizsgálatnál jelen lévő vádlottat.

Először azt mondta, hogy ő mosta fel a lépcsőt két napja, majd pedig azt hangoztatta, hogy nem érti ki moshatott fel.

A szobában ébredésekor fellelt vércseppek eredetére - melyet egyébként ő feltörölt - a későbbiek során azt nyilatkozta nekik, hogy tőle származhatnak mert méh-miómája van és az vérzik.

Az eljárás későbbi szakaszában a vércsepp feltörlését már nem ismerte el a vádlott, csak annyit mondott, hogy több helyen észlelt vérszenyeződést.

A földön lévő (későbbiekben beazonosíthatatlan) vérszenyeződésre a vádlott nyilatkozott úgy, hogy az az ő vére volt, ezzel szemben a szakértő megállapította, hogy a vádlott által is észlelt vérnyomok (lépcsőn, fotelkarfán, ajtó félfán) egyértelműen ... sértettől származnak.

A 7. számú tanú nyomozati vallomásában(I/3. kötet 1457. oldal) arról vallott, hogy amikor egy zárkában volt a vádlottal akkor mit tapasztalt.

Eszerint ... szinte egyfolytában a terhére rótt cselekménnyel foglalkozott oly módon, hogy az számukra szinte elviselhetetlenül zavaró volt. A vádlott annak hangoztatása mellett, hogy nem ő ölte meg az édesanyját, számtalan variációt dolgozott ki arra, hogy mi történhetett. Ezeket a variációkat szinte lejátszotta előttük monológ formájában, betanulta a mondandóját, többször elismételte.

Volt olyan elkövetési mód, amelyben azt adta elő, hogy az édesanyját a lakásban bántalmazták, majd kihúzták az udvarra, ott egy fejsze fokával ütötték meg a fején, sok vért vesztett, de még élt amikor a kútba dobták.

Egy másik feltételezés szerint a szomszéd vagy sógor nyereségvágyból követte el a cselekményt.

A tanúnak egy olyan levelet is írt, amelyben azt állította, hogy ő nem ..., hanem egy más személy.

A tanú azt is megtapasztalta mekkora fizikai ereje volt a vádlottnak, mert annak ellenére, hogy a gyengeségét hangoztatta a zárka vaságyát megemelte. Láta azt is milyen indulatossá vált, amikor a fogvatartott társak részéről inzultus érte őt. Volt olyan eset is, amikor a tanú maga mondott valami olyat a vádlottnak amitől „örjöngeni kezdett, félrevonult, ordított, sírt, véres lett a szeme, nem fogadta el az ételt sem. Ennek eredményeként a legtöbben nem is mertek a vádlotthoz szólni.”

Azt is elmondta a tanúnak egy alkalommal, hogy ő feltörölte a vérnyomokat, amikor a tényállásbeli napon hazaérve azokat meglátta a szobában. Tette ezt annak ellenére, hogy az édesanyját nem találta sehol és csak később

értesítette a rendőrséget arról, hogy nem találja az anyját.

A tanú szavahihetőségét alátámasztja többek között az is hogy olyan tényeket is állít ami más bizonyíték által is alátámasztott. Pl. hogy édesanyja hűtőjét odaadta az ismerőseinek a vádlott, illetve fegyelmi eljárás indult ellene az elítélt társ sérelmére elkövetett cselekmény miatt, valamint csalás miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben került sor az előzetes letartóztatására.

... védekezésének egyik eleme volt, hogy édesanyja öngyilkos is lehetett, mert úgy érezte nincs értelme tovább élni.

Ezzel kapcsolatban néhány tanú úgy nyilatkozott, hogy a sértettet ismerve ezt nem tudják róla elképzelni.

Az államigazgatási eljárásban ennek a lehetőségét egy szakértői páros megvizsgálta és ugyancsak foglalkoztak ezzel az orvosszakértők szakértői véleményükben. A bíróság a bizonyítási eljárás során a fenti szakértőket is meghallgatta, akik írásbeli véleményüket fenntartották.

A megállapításaik az alábbiak voltak:

Tóth Péter igazságügyi fizikus szakértő a helyszínt megtekintette, ott geometriai méréseket végzett, fényképfelvételeket tanulmányozott. A lefoglalt talpbetéteket optikai mikroszkópos módszerrel megvizsgálta, konzultált az igazságügyi orvosszakértővel, matematikai, fizikai számításokat végzett, majd Szoldán Zsolt igazságügyi geológus szakértővel közösen az alábbi ténymegállapításokat tette:

A tényállásban szereplő betongyűrűből kialakított faráccsal és tetővel ellátott kút ajtónyílásának szélessége 0,66 méter, magassága 0,95 méter, a káva szélessége 0,2 méter. Az ajtó alsó széle a földfelszíntől 0,7 méter magasságban van. A betongyűrűk belső átmérője 0,82 méter. A kútgyűrű belső felülete durva beton, a vízfelület a kútkáva felső szélétől (az ajtó alsó szélétől) 8,05 méter mélységben van és a vízmélység 2,25 méter. A kút belsejében a káva felső szintjétől mérve 1,53 méteres mélységben vízkiviteli csont és ahhoz csatlakoztatott cső található.

A sértett testmagassága 1,45 méter, testtömege 40-50 kg közé tehető. A test súlypontjának talajtól mért magassága álló helyzetben mintegy 0,85 méter. A talajon álló test súlypontja véleményük szerint nem kerülhet a káva belső peremén belülre, tehát a véletlenszerű kútba esés nem valószínűsíthető (0,7+0,2 méter=0,9 méter, mely magasabb mint a sértett súlypontja.)

Megállapították az orvosszakértővel történt konzultációt követően, hogy a sértetten, annak holttestén, kezén, fején súrlódásos, horzsolásos sérülések nem voltak. A szakértők kijelentették: „Hogyha a sértett keze, feje hozzáér zuhanás közben a betongyűrű belső, durva felületéhez, akkor a bőrön horzsolásos, bőrhoányos sérüléseknek kellett volna keletkeznie. *Amennyiben a test* akár önerőből, akár idegenkezű erő behatására *befordul* fejjel előre a kútba az ajtónyíláson keresztül, akkor mindenképpen rendelkeznie kell olyan forgásmennyiséggel, hogy keze, feje a betongyűrű belső felületének ütközik, hiszen a 0,82 méter belső átmérőjű csőben a test nem tud átfordulni. Ezek alapján kizárható, hogy a sértett eszméleténél lévő állapotban került a kútba.”

A fentieket összegezve az a következtetés vonható le, hogy a sértett teste fizikailag egyféleképpen kerülhetett fejjel lefelé a kútba: a sértettet eszméletlen vagy más, (halott) állapotban emelik át a kút ajtaján úgy, hogy közben fogják a lábát. A lábainál fogva belógatják a tehetetlen testet és elengedik. A *test csak ebben az esetben teheti meg* a mintegy 8 méteres, 1,3 másodpercig tartó utat anélkül, hogy hozzáérjen a betongyűrű belső felületéhez.

Vizsgálták a szakértők a szemle során a kúttól körülbelül 1 méter távolságra, egymástól pedig 0,45 méterre megtalált talpbetéteket és az alábbi megállapítást tették:

„Ahhoz, hogy a sértett az ágyától idáig eljusson, mintegy 8,5 métert kellett megtennie, ami legalább 15 lépést jelent. Ha feltesszük, hogy a mamusz levétele után a sértett lábára tapadt mind a két betét és abban tett meg legalább 15 lépést és a betétek véletlenszerűen válnak le a lábáról egyszerre mind a kettőről, ez teljesen valószínűtlen.”

A szakértők egyik talpbetéten sem találtak jellegzetes talajmaradványt, csak sárgás színű, szerves jellegű szennyeződést az egyikén. A másikon a lábujjak alatti részen, illetve a sarok előtti részen ásványos anyagmaradványt leltek fel. Az anyagmaradványon a szemcsék eloszlása arra utalt, hogy azok egy-egy talajról korábban odakerült és használat (járás) közben széttaposott anyag maradványai. A szakértők arra a megállapításra jutottak, hogy a talpbetéteken talált szennyeződések mennyisége és eloszlása alapján nem feltételezhető, hogy azokkal talajjal szennyezett felületen jártak volna, azaz a sértett úgy mozgott volna, hogy a talpára ezek a betétek feltapadtak volna, majd a későbbiek során onnan leestek volna.

Az összefoglaló véleményükben azt állapították meg, hogy a sértettnek a kútba történő véletlen vagy szándékos beleesése kizárható és a helyszínen talált talpbetétek lábbeli viselése nélkül nem kerülhettek a feltalálási helyre. (I/1. kötet 333-337. oldal és 48. sz. jkv. 12-19. oldal)

Dr. Tóth Zsuzsanna és dr. Pataki Zoltán szakértők szakvéleményük 14. pontjában az alábbiakat állapították meg:

„Az igazságügyi fizikusszakértői véleményben foglaltak és a jelen vélemény egymással korrelációt mutatnak, hasonló megállapításokat magunk is tettünk. Horzsolásos sérülések a koponyán nem voltak. Betongyűrűhöz való csapódás, átfordulás során, a betonon való elmozdulás során, jellegzetes horzsolásos sérüléseknek kellett volna keletkezniük a törzsön vagy a végtagokon. Az alsó végtagok vérbeszűrődéses sérüléseire ugyancsak nyilatkoztunk, hasonlóan a fizikus szakértő megállapításaihoz megragadást támaszt alá, ez történhetett még élő testnek kútnyílás fölé emelése, megragadása, szorítása során. Ezen sérüléses mechanizmusok megfelelnek a fizikus szakértő véleményében ismertetett mechanizmussal.” (I/2. kötet 953. oldal, 48. sz. jkv. 28-35. oldal)

A tárgyaláson dr. Berecz András és Juhász Tamás szakértők azt nyilatkozták, hogy ők nem tudják kizárni, hogy a sértett kútba eséssel került a kútba, sem azt, hogy valaki oda beledobta (48. sz. jkv. 19-27. oldal).

A fenti ellentmondások tisztázása érdekében a bíróság a sértettől készült fényképfelvételeket a szakértők elé tárta, annak érdekében, hogy a vélemény különbségek okára magyarázatot találjon. (48. sz. jkv. 35-45. oldal)

A bíróság előtt valamennyi szakértő érvekkel támasztotta alá véleményét, melyek közül végül a törvényszék a **dr. Pataki Zoltán, dr. Tóth Zsuzsanna és Tóth Péter Szoldán Zsolt szakértők álláspontját fogadta el ítélezése alapjául**, mert a fizikusi vélemény egybe csengett a Pataki-Tóth orvosszakértői véleménnyel és a Berecz-Juhász szakértő páros sem zárta ki az idegenkezűség lehetőségét.

A szakvélemények alapján az állapítható meg, hogy a sértett lábbal előre sem önszántából, sem idegenkezűség által nem kerülhetett a kútba, mert nem volt helye átfordulni úgy, hogy fejjel lefelé érkezzon, miközben horzsolásos, ütődéses sérülés ne keletkezzen rajta.

Csak fejjel előre zuhanva kerülhetett a kútba. Az önszántából vagy véletlenszerűen való bekerülés esetén is kellett volna sérülésnek keletkezni, mert mindkét esetben a lendüléssel forgási impulzust kap a test a zuhanás közben, és eközben neki ütközik a betongyűrűnek. **Csak a test kiegyenesítése mellett (lábát megfogva) érhető el, hogy ütközés nélkül érjen le a kút aljára.**

Felvilágosítást adott a fizikus szakértő arra is, (48. sz. jkv. 16. oldal) hogy milyen módon lehetséges a test beemelése a kútgyűrűbe anélkül, hogy ugyanakkora erőt kelljen kifejteni az elkövetőnek, mintha a földről kellene felemelni a nagyjából 50 kg-os testet. Amennyiben a kút kávéjára fekteti a

sértettet, akkor gyakorlatilag az viseli a test egész súlyát, és a megtartás rövid idejében kevesebb súlyt kell mozgatni.

A két orvosszakértői csoport között a halál konkrét okának megítélésében sem volt nézetazonosság.

A Berecz-Juhász szakértői páros azt véleményezte, hogy ... sértett halálát a kútba zuhanást követő reflexes szívmegállás okozta.

A Pataki-Tóth orvosszakértői páros ezzel szemben a boncjegyzőkönyv, a tüdőről készült és egyéb fényképfelvételek, a kórszövettani vizsgálat által észlelt csontvelői elemek, a tüdőmetszetek alapján a halál közvetlen okaként a fulladást, igen nagy valószínűséggel a vízbefulladásat jelölte meg.

A bíróság a Pataki-Tóth szakértői páros véleményét figyelembe véve állapította meg a halál közvetlen okát, hozzá téve, hogy ennek a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásakor döntő jelentősége nem volt, mert abban mind a négy szakértő egyetértett, hogy a sértett halála a kútba kerülést követően, azzal közvetlen okozati összefüggésben következett be.

Az nyomozás során, 2011. február hó 10. napján közigazgatási hatósági jogkörben helyszíni halottszemlét folytattak le. Ennek során bűnjeleket rögzítettek, mely bűnjeleket később genetikai szakértő megvizsgált (I/1. kötet 43-55. oldal, I/2. kötet 677-682. oldal).

Ezen bűnjeleket megvizsgálva a kirendelt genetikai szakértő véleményt adott (I/2. kötet 887-893., 899-905. oldal), mely véleményét a tárgyaláson meghallgatása során fenntartott (33. sz. jkv. 27-36. oldal):

A szakértő azt állapította meg, hogy a lakás lábazatán a külső lépcső mellett, illetve a lakásban a fotel jobb oldali karfájáról, lakás bejáratí ajtajának belső részéről vett minták ... szájnyalakahártya-törletéből kimutatott DNS profillal megegyezik, így ebből azt a következtetést vont le, hogy a megjelölt helyeken az elhunyt sértett vérszenyveződése volt található. A szakértő kizárta, hogy ezek a vérszenyveződések ...tól vagy mástól származzanak.

Az egyéb megvizsgált vérszenyveződések mindegyike ...tól vagy ...tól származnak attól függően, hogy melyikük ruházatán találták a vérnyomot. A genetikai szakértő idegen személytől származó vérnyommal vizsgálata során nem találkozott.

A nyomozó hatóság igazságügy írásszakértőt rendelt ki annak érdekében, hogy a szakértő állapítsa meg, hogy a rendelkezésére bocsájtott leveleket ugyanazon személy készítette-e. Így összehasonlításra került

- 1.) a nyomozó hatóságnak küldött és a nyomozati iratok között I/4. kötet 1935. és 1938. oldalon található „...” aláírású levél,
- 2.) a ...i polgármesternek ... nevében írt beadvány, (I/1 kötet 371. oldal)
- 3.) a ...tól származó levél (I/4. kötet 1949. oldal)

Az igazságügyi írásszakértő I/4. kötet 1945-1947. oldalán található véleményében az állapította meg, hogy mindhárom kézírás ugyanazon személytől származik.

A tárgyaláson történt meghallgatásakor (33. sz. jkv.) ... vádlott elismerte, hogy az I/4. kötet 1949. oldalán található kézírással írt levél tőle származik. Azt is elismerte, hogy az édesanyja nevében írt levelet a ...i polgármesternek, de a levelet édesanyja írta alá.

A fenti vádlotti nyilatkozat és szakértői vélemény összevetéséből azt a következtetést lehetett levonni, hogy a „...” aláírású levelet ... vádlott készítette.

A bizonyítási eljárás részét képezte a Farkas László ezüsfokozatú igazságügyi grafológus szakértő által készített szakértői vélemény is (I/4. kötet 1801-1925. oldal).

A bíróság először a 41. sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzített tárgyaláson hallgatta meg Farkas László grafológus szakértőt, aki az írásban tett szakvéleményt fenntartotta. A bíróság részére az írásbeli szakvéleményét kiegészítve részletesen nyilatkozott arról, hogy milyen módszerrel végezte a szakértői vizsgálatát, amely egy írásanalitika. A vizsgálatot grafopszichológiai alapon egy grafométer (Szidnai-Kiss-féle) segítségével végezte, amely szerkezetében, alkalmazásában, mechanizmusában teljes egészében eltér a poligráftól. A készülék a tudatos és a tudatalatti mozgásokat, tartományokat tudja rögzíteni a vizsgálat során, majd ezt kell kiértékelni. A vizsgált személy (...) 20 kérdésre válaszol írásban mégpedig oly módon, hogy az igen-nem választ egy megfelelő jel segítségével rögzíti.

A digitalizáló táblához tartozik egy vezetékek nélküli speciális toll, melyet a válaszoló (vizsgált) személy használ. A tábla össze van kötve egy számítógéppel, amin egy speciális szoftver működik. A toll jeleket ad a táblára, ami érzékeli és a számítógépen tárolja az adatokat. A műszer mintegy 130 jelet, adatot (köztük a levegőben megtett utat is) rögzít. Így a tudatalattit (levegőben megtett mozgást) és a tudatost (a leírt választ) együtt értékeli a

vizsgálat végén a szakértő, a segítő személyzet által rögzített metakommunikációs észlelésekkel együtt.

... vádlott hozzájárult a vizsgálat elvégzéséhez.

Az igen részletes, elemző szakvélemény a vizsgálat eredményeként azt állapította meg, hogy ... vádlottnak aktív és tevőleges szerepe volt édesanyja halálában.

Kiegészítő szakvéleményében (nyom.ir.1895-1899.) Farkas László szakértő a vizsgálati módszer szabatos leírását követően kiemelte, hogy a grafométer azért objektív vizsgálati módszer, mert nem lehet „becsapni”, ugyanis a levegőben megtett mozgást nem lehet irányítani, a tremorokat senki sem képes kontrollálni, befolyásolni. A pszichológia szerint a tudatalatti a tudatostól, az akarattól függetlenül működik, s ez adja a super egot, amit a műszer jól láthatóan képes érzékelni.

A vádlott személyiség szerkezetét is vizsgálta azon levél alapján, melyet ... általa írtak elismert. Ebből azt állapította meg, hogy a levél alapján „egy szangvinikus vérmérsékletű, gyermeki énjét megjelenítő felnőtt nő írásképe jelenik meg. Ambivalens személyiség, belső támaszt keres, környezetében nyomasztják saját félelmei és fel nem dolgozott gyerekkori fixációi. Kimutatható a helyzet okozta belső feszültség, idegesség, szorongás és a nyugtalanság, mindez párosul egy kisebb fokú önellenőrzéssel. Megjelenik zárkózottsága és bizonytalansága. Számító, tudatosan tudja manipulálni a környezetét, ebből adódóan kiszámíthatatlan, azt az irányt erősíti, amely éppen egójának fontos. A jelenlegi helyzetet erős konfliktusként éli meg, igazából nem is tudja és nem is akarja eldönteni, hogy melyik énjét válassza, fél a felelősségvállalástól. Nem szereti ha felette, s helyette döntenek. Édesanyja irányába egyszerre érzett, érez félelmet, szeretetet, gyűlöletet és kihasználtságot.”

„Minden kétséget kizáróan bizonyítható, hogy a vizsgált névtelen levélben található írás-sajátosságok belső kényszer hatására distresszes helyzetre 71%-ban megváltoztak azért, mert ... személyiségére igen erős hatással van édesanyja halála. Egyszerre mutat félelmet, elfojtást és szenzitivitást. Mindez arra utal, hogy ...nak aktív és tevőleges szerepe volt édesanyja halálában.”

A tárgyaláson védőjével történt konzultációt követően a vádlott hozzájárult ahhoz, hogy a szakértő ismételt vizsgálatot végezzen.

Ennek eredményét (46. számú irat) Farkas László bíróság elé tárta, és megküldésre került az eljárás többi résztvevőjének is.

Az ismételt meghallgatásakor (50. sz. jkv.) a szakértő elmondta, hogy a vizsgálat eredményét a cselekmény óta eltelt idő nem befolyásolta. Az

ismételt vizsgálat megerősítette a kb. két évvel korábban készült szakvéleményt, azaz „...nak aktív, tevőleges szerepe volt édesanyja halálában.”

A bíróság a bizonyítási eljárás anyagává tette a nyomozati iratok „Melléklet” megnevezésű kötetében található alábbi tényeket:

A rendőrségen ismeretlen nő két esetben olyan bejelentést tett, amelyben azt állította, hogy látta ...ot egy esetben bizonyos helyen bűncselekmény áldozataként, más esetben pedig ugyancsak áldozatként a ...ba dobva. (2005. 07. 21. melléklet 113-115. oldal, 2007. 11. 09. melléklet 195-197. oldal). Mind a két esetben a bejelentő olyan információkat szolgáltatott, amely igen nyomatékosan arra utalnak, hogy a vádlott maga volt a bejelentő. Eljárás ennek tisztázására azonban nem indult.

A 7. számú tanú aki a vádlott zárkatársa volt az előzetes letartóztatás során azt vallotta többek között, hogy a vádlott úgy adta elő neki a történetet, mint aki kívülről látta az eseményeket, ugyanakkor azt mondta, hogy ő nem volt otthon.

... korábbi kórházi ellátásáról kiállított zárójelentések közül kiemeli a bíróság az alábbiakat:

... Kórház Pszichiátriai Osztály 2003. 03. 12. (245. old) „... az orvosi szobában egyre inkább augmentálta magát, fokozódó gyűlölködés, pathológiás antipathia, agresszivitás, trágár módon szidott, becsmérelt, nem is volt tanácsos egyedül maradni vele. Ágyába kísérve nehezen tudta magát megfékeezni, hogy meg ne támadjon, köpenyemet még így is elkapta, a jelenlétem ingerelte.”

2003. március 27. (243. oldal) „*Materrel évek óta nem találkozott, hostilisen viszonyul hozzá, de anyagi segítséget elfogadta, elvárta.*”

2007. január 31. (249. oldal)

„Aluljáróban a hajléktalanokat előbb verbálisan insultálta, majd rugdosta őket, miközben trágár módon szitkozódott, ordított. A rendőrökkel is agresszíven viselkedett.” A kórházban „mindenkit mocskol, coprolál, ordít, ami a keze ügyébe kerül azt földhöz vágja, felrúgja. Szedálni kényszerülünk.” „Kb. 40 perc múlva a kórteremből a nővérszobába kirohan, artikulátlanul ordít, átkozódik, fenyegetőzik, tör-zúz a kezelőben, *többen is alig sikerül lefogni.*” Ismételt szedálásra van szükség.”

Mivel a sértett halálának körülményei vonatkozásában közvetlen bizonyíték nem került feltárára, nincs beismerő vallomás, vagy olyan, a történetek közvetlen érzékelésén alapuló vallomás, amely hiteltérdemlő, a bíróság eljárása csak közvetett bizonyításon alapulhatott.

Közvetett bizonyítás esetén a bizonyíték (így a vallomás, okirat tartalma, szakértői vallomások lényege) nem eleve egyenesen és nyíltan vonatkozik a bizonyítandó tényre, hanem egy másik vagy több közbeeső, kiegészítő tényre mutat, amely azonban olyannyira releváns, hogy következtetés vonható le belőle a bizonyítandó tényre, amely a tényállás lényegét jelenti.

A közvetett bizonyítékok útján megállapításra került tényeknek önmagukban vagy más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt kell alkalmasnak lenni arra, hogy olyan további tényre adjon következtetési lehetőséget, amely alapján a bizonyítandó tény is megállapítható. Közvetett bizonyítás esetén a tényből tényre következtetés pótolja a közvetlen bizonyíték érzékelésén alapuló, hiteltérdemlő bizonyítékot.

A tényállásbeli esemény egy olyan nyomszegény környezetben valósult meg, amelynek következtében a bizonyítási eljárás hangsúlya a következmények vizsgálatán, valamint abból való visszakövetkeztetésen volt.

A bizonyítandó tény az a vádirati állítás volt, mely szerint a vádlott ölte meg ...t.

A bizonyítási eljárás során ezért személyi és tárgyi bizonyítási eszközöket vizsgált meg a törvényszék és azok tartalma alapján a következő tényeket állapította meg:

A meghallgatott tanúk vallomásai olyan tények észleletén alapultak (és hitelt érdemlőségük nem vált kétségessé), amelyek annak az okszerű következtetésnek a levonására voltak alkalmasak, hogy milyen kapcsolatban volt a vádlott és a sértett, lelki, fizikai adottságai alapján a vádlott lehetett-e az elkövető.

Kétség nélkül meg lehetett állapítani a tanúvallomások alapján, hogy a vádlott és a sértett kapcsolata nem volt szereteten alapuló, sőt a rokonokkal is gyakran került konfliktusba ...

A viták nézeteltérések nem csak kiabálásban, veszekedésben nyilvánultak meg, hanem a vádlott gyakran bántalmazta édesanyját, esetenként közeli hozzátartozóját, barátját is.

Valamennyi tanú úgy nyilatkozott, hogy ... cselekményeit általánosságban a pénzszerzés igen erősen motiválta, ez pedig erősen kihatott a vádlott és édesanyja kapcsolatára. ..., ... tanúk pedig kifejezetten azt vallották, hogy

azzal a szándékkal érkezett a vádlott 2010. végén ...ára az édesanyjához, hogy a ... alatti ingatlant megszerezze, majd értékesítse, s így pénzhez jusson.

Ez utóbbit bizonyítja ..., ..., ... tanúvallomásai, valamint azok a tények, hogy a sértett ingóságait, tüzelőjét eladta, elajándékozta. (Ezt a vádlott sem tagadta.) Ismerőseinek elmondta, hogy édesanyja kórházba fog menni, és hogy mindent megtesz azért, hogy az ingatlan értékesítéséhez szükséges okiratokat vele aláírassa.

A vádlott édesanyját lépésről lépésre elszigetelte a környezetétől, melyből az a következtetés vonható le, hogy minden befolyás, segítség lehetőségétől meg akarta fosztani annak érdekében, hogy a szükséges papírok aláírására, következésképpen az ingatlan értékesítésére rávegye őt. Ezt a megállapítást támasztja alá azon tanúk vallomása, akik elmondták, hogy egy alkalommal már sikerült korábban a saját ingatlanának értékesítésére rávenni anyját, és így tudott pénzhez jutni. (... ingatlan).

A tanúvallomásokból az a tény is megállapítható, hogy a sértett nem értett egyet a vádlott szándékával az ingatlan értékesítése tekintetében, ezért a kapcsolatuk tovább romlott. A nézeteltérések pedig korábban mindig a vádlott agressziójához vezettek.

Azt a tényt, hogy a tényállásbeli éjszakán a vádlott a ... alatt tartózkodott, maga a vádlott sem tagadta. Ezt a nyilatkozatát alátámasztotta ... és ... tanúk, valamint, hogy hajnali 3 óra 40 perckor az ingatlan vezetékes telefonjáról tett bejelentést. Néhány vallomásában ugyan a vádlott tett olyan vallomást is, hogy valójában az éjszaka folyamán nem volt otthon, de ezt később visszavonta, érdemi magyarázatot az eltérés tekintetében nem adott.

A fenti tényekből tehát kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy 2011. február 11-én 20 óra és másnap 3 óra 45 perc között a vádlott és a sértett otthon tartózkodtak.

Az is tény, hogy a bejelentést követően a rendőrség jelenlétében a tűzoltóság tagjai emelték ki az udvari kútból ... holttestét.

A korábban megjelölt szakértői vélemények alapján azt is tényként lehet rögzíteni, hogy ... kútba kerülése és halála között okozati kapcsolat áll fenn, halála a kútba kerülését követően következett be.

A továbbiakban a tényállásbeli este történéseit és a sértett kútba kerülésének módját kellett a közvetett bizonyítékok alapján meghatározni.

A közvetett bizonyítékok arra nem adtak lehetőséget, hogy a bíróság azt pontosan meghatározza, hogy mi történt a vádlott hazaérkezése és a sértett

kútba kerülése között, mert vádlotti beismerés hiányában és következetlen vallomása mellett erre nem volt lehetőség.

Az orvosszakértői vélemények alapján az megállapítható tényként, hogy még életében bántalmazták a sértettet, néhány sérülése a halálát közvetlenül megelőzően keletkezett és a vére az ingatlan külső-belső falán és a fotel karfáján felelhető volt. A vérmaradványok feltalálásának helye alapján, figyelemmel az orvosszakértő megállapításra, a bíróság azt a tényt állapította meg, hogy csak bántalmazás eredményeként kerülhetett a sértett vére a falakra és a karfára. Egyéb okból (betegség, elesés) a vérmaradványok nem kerülhetek a fenti helyekre, mert olyan típusú betegségben, ami vérfröccsenést eredményezhet, nem szenvedett a sértett, az eleséses sérülések következtében ezekre a helyekre vérszennyezés nem kerülhetett.

Mint arra a vádlott is hivatkozott, a sértett kútba kerülésének oka lehetett az öngyilkosság vagy véletlenszerű beesés, illetve az idegenkezűség.

A sértettet kiemelő tűzoltó (...) tanúvallomásában egyértelműen azt állította, hogy már a kútba tekintéskor lehetett a sértett talpát látni, majd amikor leereszkedett, ...t fejjel, arccal lefelé találta meg a kútban, és ezt követően a bokájára rögzítette a kiemelést lehetővé tevő kötelet.

Mivel a tanú vallomásának valóságtartalmához kétség nem fért, ezt tényként fogadta el a bíróság.

Ugyancsak tényként rögzíthető a boncolási jegyzőkönyv, fényképfelvételek alapján a sértetten fellelt sérülések.

Ez alapján pedig a fizikus szakértő és a Pataki-Tóth orvosszakértők azt a kétséget kizáró következtetést vonták le, hogy a sértett öngyilkossága kizárt. (Ennek kifejtése fentebb megtörtént, a lényege szerint lábbal előre ugorva nem volt hely az átfordulásra, hogy fejjel lefelé érkezzen, fejjel előre ugrásnál pedig mindenképpen jellegzetes sérüléseknek kellett volna keletkezni.)

Hasonló okból a véletlenszerű beesés is kizárt, mert akkor is olyan forgási lendülettel bír a beeső test, hogy mindenképpen a kútgyűrűnek ütközve sérülést kellett volna szenvedni.

Mivel az öngyilkosságot és a véletlenszerű kútba kerülést a törvényszék a szakértői vélemények alapján kizárta, ebből azt a következtetést vonta le, hogy ... csak úgy kerülhetett a kútba, hogy valaki a lábánál fogva a kútba beejtette.

A vád szerint ez a személy ... volt, aki azonban tagadta ezt.

A bíróság megvizsgálta az erre vonatkozó releváns tényeket, a vád bizonyítékait, a vádlott védekezését.

A vádlott vallomásai (beleértve a leveleket is), egymásnak ellentmondóak, következetlenek voltak, nem álltak összhangban az érdektelen tanúk vallomásaival. Az eljárás során fokozatosan megismert adatokkal szemben terjesztett elő többször a korábbiaknak is ellentmondó védekezést, illetve a saját korábbi vallomásait átgondolva tett újabb vallomást.

A vádirati tényállásban írtak mellett a bíróság a vádlott valamennyi olyan felvetését megvizsgálta, amely a vádbeli cselekménnyel összefüggött. ... több személyt is megjelölt lehetséges elkövetőként.

A vádlott által megjelölt személyek közül volt olyan, akit börtönben szerzett információk alapján jelölt meg feltételezett elkövetőként. Ehhez a ... néven jelölt személyhez kötve egy újabb történetet adott elő a tényállásbeli időpontra nézve, de csak feltételezésekre alapítva, így ezt a törvényszék kizárta.

A másik csoportba azok a rokonok tartoztak, akikre a vádlott azért tett utalást, mert éppen rokoni mivoltuk miatt az édesanyja halála esetén (a vádlott szerint) mint örökösök szóba jöhetnek volna, azaz motiváltak lehetnek a bűncselekmény elkövetésében. Ezek a személyek koruknál, egészségi állapotuknál fogva, motiváció hiányában, valamint azért, mert semmilyen konkrét adat nem merült fel az esetleges jelenlétükkel kapcsolatban, kizárhatóak. Az viszont megállapítható, hogy velük korábban a vádlott haragos viszonyban volt, éppen az anyagi követelése miatt.

(Név szerint nem is jelöli meg a bíróság az ítéletének indokolásában ezeket a személyeket, mert a vádlotti felvetés sértheti önérzetüket.)

A harmadik csoportba egy olyan személy vagy érdekeltségi körébe tartozó személy merült fel, akit azért említ meg név szerint is a bíróság, mert a tanú maga nyilatkozott arról, hogy a vádlott azzal „fenyegette” meg, hogy terhelő vallomást fog rá tenni az édesanyja halálával kapcsolatosan.

Ez a személy ..., akivel a vádlott a tényállásbeli időben szorosabb kapcsolatban volt üzleti téren. ... részletesen nyilatkozott ...tal fennállt kapcsolatáról, az fentebb ismertetésre került.

Ez a vallomás gerincét tekintve megegyezett a vádlott által vallottakkal, különös tekintettel arra, hogy ... is érdekelt volt abban, hogy a vádlott anyagilag jobb helyzetbe kerüljön és tudott is arról, hogy a vádlott a ...i ingatlant értékesíteni akarja. Ez esetben üzleti lehetőségeikben tovább léphettek volna, ami a kapcsolatuk alapja volt.

A törvényszék nem vizsgálta azt a kérdést, hogy a tanú által elmondottak a saját gazdasági tevékenységére, lehetőségeire vonatkozóan megfelelnek-e a valóságnak, mert azok esetleges valótlanága sem befolyásolta volna a vádirati tényállás elbírálását. A tanú tudott arról, hogy a vádlott pénzhez jutás

érdekében szeretné értékesíteni a ...i ingatlant és ez az ő érdekeivel sem állt ellentétben.

A törvényszék vizsgálta a vádlott felvetését a tanú érintettségére vonatkozóan, mert ez felel meg a közvetett bizonyításnak.

Ennek érdekében többek között megvizsgálta a vádlott rendőrségi bejelentéséről készült hanganyagot, illetve későbbi nyilatkozatát, melyet az államigazgatási eljárás keretében tett és azt összevetette a későbbi, többek között ...ra vonatkozó vallomásaival.

A bejelentés az alábbiak szerint hangzott el:

„...: Jó estét kívánok, kérem szépen segítsenek azonnal. Most ébredtem fel, a 82 éves édesanyám eltűnt az ágyból. ... A lánya vagyok és a kútajtó nyitva van. Nem beszélt már normálisan tegnap este sem, nem vittem sehová, szerintem beugrott a kútba. A frász jön rám. A kútajtó nyitva és nincsen sehol. Ki az udvarra nem mehetek.

...: Hogy hívják Önt?

....: ... vagyok. ... az édesanyám. Ki van nyitva a kútajtó. Már próbáltam itt segítséget kérni, de a szomszédokban mindenki alszik, hiába kiabálok, hogy jöjjön.

...: Tehát ... és ..., ugye?

....: Igen, igen. És a kútajtó nyitva van, jaj, úgy félek.

...: Esetleg az édesanyja.....

...: Ilyen, nem, hanem ilyen hogy mondjam, tehát ilyen szuicid szándéka volt neki, azt mondta, hogy spárgával megfojtja magát, meg ilyeneket. De nem vittem el, mert hát édesanyja egy szem van az embernek, mondom csak izé. Mondom nincsen semmi baj, nyugodjál meg. Meg többször elesett, le a lépcsőn is. És mondtam neki ne csináljál semmit, majd én megcsinálom mindent. Tehát hogy mondjam, ilyen eléggé depressziós volt, meg így leült már vagy két hete, csak így néz maga elé.

...: A kút mivel volt lefedve, ráccsal? Vagy mi?

....: Nem, ilyen, abból húzza a vizet, mert el van zárva a, tehát a vezetékes víz, és abból húzzuk a vizet. És nyitva van a kútajtó és ott látom a zokniját, a cipője itt van bent, a papucs az is itt van, Istenem. Mezítláb ment ki.

...: Jó, akkor kiküldöm Önökhöz, ... Egy lakásban laknak, ugye?

...: Hát, én csak itt vagyok vele, ápolom most már pár hónapja. Nagyon félek, tessék sietni.

...: Jó.

...: Köszönöm.”

Az államigazgatási eljárásban, (amikor ... még nem vádlott volt) semmilyen olyan méltányolható, érthető, indokolható ok nem merült fel, amely arra indíthatta volna a vádlottat (akkor még mint tanút), hogy ne a valóságnak

megfelelően adja elő a történeteket, ha egyébként nem szándékosan akart valamit eltitkolni.

Sem a bejelentéskor, sem a helyszínen, majd a rendőrség hivatalos helyiségében még csak utalás jelleggel sem említette meg ...t (akár névtelenül), mint olyan valakit, aki a helyszínen járt, vagy esetleg érdekében állt az édesanyja bántalmazása, megölése. De nem említett más személyt, személyeket sem, akiket az éjszaka folyamán észlelt volna.

Ezt követően, hosszabb idő eltelte után, amikor gyanúsítottként hallgatta meg a nyomozó hatóság, akkor vetette fel az elképzeléseit az elkövető személyére nézve, így merült fel ... neve is más lehetséges elkövetők mellett.

Ezen kívül azonban semmilyen olyan konkrét adatot, tényt nem közölt, amely a vádlott ...ra vonatkozó feltevéseit megalapozná. Sőt egyes vallomásaiban azt vallotta, hogy más személyek voltak az éjszaka a szobájukban.

Ugyanakkor a telefonos bejelentéskor rögtön azt közölte, hogy valószínűleg beugrott a kútba az édesanyja. Szólt arról is, hogy a kút előtt látja a zokniját, ebből arra következtetett, hogy mezítláb ment ki.

Kérdés nélkül közölte, hogy az édesanyjának suicid szándékai már korábban is voltak, és hogy már többször elesett.

Önmagában a vádlott védekezési taktikája, tagadása nem határozhatja meg a bizonyítási eljárást, mert annak tárgya, alapja a törvényes vád, az abban foglalt tényállítás.

Az a fajta védekezési mód, melyet a vádlott választott (minden lehetségesnek látszó történetet előadott vallomásaiban) nem vezethet oda, hogy ezeket (az objektivitás mércéjét figyelmen kívül hagyva) mindet cáfolni, igazolni kellene. Nem elégséges kapcsolódási pont önmagában az a tény, hogy a vallomással érintett személy a vádlottal kapcsolatban volt a vádirati időpontban.

Egyik - vádlott által feltételezett - elkövetői csoport esetében sem merült fel közvetlen bizonyíték, illetve a közvetett bizonyítékok alapján sem lehetett olyan tényt megállapítani, mely a cselekmény elkövetésében játszott szerepükre utalna.

Meg kellett vizsgálni azt a vádlotti felvetést is, mely szerint ő azért sem lehetett az elkövető, mert nem volt képes arra, hogy a sértettet a kútba juttassa.

A meghallgatott tanúk egybehangzóan vallották, hogy 2011 februárjában ... jó egészségi állapotban volt, kifejezetten erős testalkatúnak írták le.

Fogvatartott-társa vallomása szerint még az előzetes letartóztatása idején is képes volt a zárkában csavarokkal földhöz rögzített vaságy megmozdítására, amikor vele összeszólalkozott és emiatt dühös lett.

A már korábban jelzett fizikus szakértői vélemény szerint sokkal kisebb erő szükséges a mintegy 50 kilós sértett kútba juttatásához, ha testet a kút peremére fektetik és onnan rövid ideig megtartva a kút középpontjához közel engedik le a kútba.

Így a bíróság a tanúk vallomása és a szakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy ... vádlott megfelelő fizikai erővel rendelkezett ahhoz, hogy képes legyen a sértettet néhány pillanatra a kút betongyűrűjének nagyjából középpontjában megtartani, majd ezt követően elengedni.

A vádlott a helyszíni kihallgatáson a véres fejszére utalással azt a lehetőséget vetette fel, hogy idegen személy támadta meg az éppen udvaron tartózkodó anyját, ehhez az ott talált fejszét használta, majd ezután a bántalmazott sértettet a kútba juttatta. Arra nem tett vallomást a vádlott, hogy ez a lehetséges elkövető általa ismert vagy teljesen ismeretlen személy lehetett-e. A tényállásbeli napon a vádlott az államigazgatási eljárás keretében nem tett erről említést, de a helyszínelést végző személyek sem találtak ilyen tárgyakat. A vádlottnak az a feltevése, hogy hanyagul, szakszerűtlenül végeztek a munkájukat a hivatalos személyek, azért nem foghat helyt, mert nem érdekük a felderítés megnehezítése, viszont minél több nyom áll rendelkezésükre, annál egyszerűbb lehet a tényállás megállapítása. Emellett tény, hogy a vádlott a baltákról senkinek nem tett említést egészen addig, míg előzetes letartóztatásba nem került. Ekkor viszont olyan nagy fokú vérszennyeződést említett a fejszén, valamint a környezetében lévő tárgyakon, hogy az figyelmetlenségből nem kerülhette el a hatósági személyek látókörét. De amennyiben ez mégis így történt volna, a vádlottnak, mint az elhunyt hozzátartozójának tanúkénti vallomásában ezt meg kellett volna említeni, s így segíteni a felderítést.

Mivel azonban a vádlott teljesen más tartalmú nyilatkozatot tett az éjszaka történeteiről, abba a „véres fejsze” nem illett bele.

Beleillett viszont abba a történetbe, melyről abban a levélben írt a levél írója, aki „...” ként nevezi magát és olyan tényről tesz említést, amelynek ismeretére csak akkor tehetett szert, ha ő maga azt látta, vagy azt ő cselekedte.

A grafológus szakértői vélemény alapján pedig megállapítható, hogy az álnév mögött a vádlott található, azaz a levelet ... írta.

A fentebb említett tény a sértett fejsérülése. ... a boncolás és orvosszakértő véleményeket a levél megírásának időpontjában még nem ismerhette meg, így innen nem származhatott arra vonatkozó információja, hogy a sértett fején olyan sérülést találtak, melyet akár fejsze fokával is létrehozhattak.

A vádlott nem tudott magyarázatot adni arra, hogy a levél tartalma és az orvosszakértői vélemény miként lehet megegyező. De ekkor egy újabb verziót állított fel az éjszaka történéseire, amely szerint az elkövető őt magát is meg

akarta ölni, késsel támadt rá, majd lefújta, leöntötte valamivel.

A helyszínen fellelt vérnyomokra nézve a vádlott eltérő vallomásokot tett. Azt, hogy éjszaka felébredve, édesanyját keresve rögtön meglátta a falon, fotel karfán lévő vércseppeket, nem tagadta. Eltérő nyilatkozatot tett viszont a vér szobában, illetve lépcsőn való feltakarítása tekintetében. Először azt nyilatkozta, hogy ő maga rögtön feltörölte, majd hogy nem tudja, hogy ki lehetett az aki feltakarított. A saját betegségére utalással csak a földön fellelt vérszenyeződésre adott magyarázatot, mert a nőgyógyászati vérzés a fotel karfájára, belső, külső falra nem juthatott el. Ezen túlmenően a vércseppekről a szakértő egyértelműen azt állapította meg, hogy ...tól származnak.

... vádlott folyamatosan változtatta vallomását és mert nem adta meg ennek elfogadható indokát, a szavahihetősége megkérdőjeleződött.

Ilyen ellentmondás például, hogy első megnyilatkozásában azt vallotta, hogy édesanyja már az ágyban feküdt betakarózva amikor ő elaludt a hazaérkezését követően. Amikor észlelte, hogy ez ellentmondásban áll azzal, hogy a helyszínelők azt találták, hogy a sértett ágya rendezett állapotban van, akkor úgy változtatta meg vallomását, hogy valakiket látott amint hajtogatják az édesanyja ágyán lévő takarókat.

A helyszíni kihallgatáson a szobában lévő vércseppek észlelhetőségére a vádlott olyan konkrétum nélkül magyarázatot adott, hogy „valahonnan érkezett annyi fény”, amely mellett észlelhette a vérfoltokat.

A videó felvétel alapján azonban megállapítható, hogy a szobában lámpa használata nélkül olyan sötét van, hogy fizikailag képtelenség a különböző helyeken található néhány vércseppet észrevenni. Ez arra utal, hogy a vádlott korábban kellett, hogy tudomást szerezzen arról, hogy vércseppek vannak a szobában.

A grafológus szakértő mindkét elvégzett vizsgálat alapján arra a megállapításra jutott, hogy a vádlottnak tevőleges köze van édesanyja halálához.

A fenti bizonyítási eljárás végén a bíróság az alábbi tényeket látta megállapíthatónak.

... és a sértett haragos rossz viszonyban voltak, melynek egyik alapvető oka a vádlott anyagi jellegű követeléseai voltak a sértettel szemben.

Pénzhez jutás érdekében ... vádlott a sértett által lakott házat értékesíteni szeretne volna, erre akarta rávenni édesanyját és az értékesítés irányába

lépéseket is tett.

... nem nézte jó szemmel lánya italozását, életvitelét, az ingóságok értékesítését, de egyúttal félt is a vádlottól, mert korábban már többször bántalmazta. Ez okból közöttük rossz viszony, a sértett részéről félelemmel terhes kapcsolat állt fenn.

A kútból kiemelt sértetten több friss sérülés volt, mely nem a kútba kerüléssel volt összefüggésben.

A vádlott és édesanyja által lakott nyári konyha külső és belső falán, valamint a szobában található fotel karfáján ...tól származó vércseppek voltak. Az orvosszakértői vélemény alapján pedig az rögzíthető, hogy az elhunyt sértetten néhány sérülést közvetlenül a halál beállta előtt szenvedett el.

Ebből az állapítható meg, hogy a sértettet közvetlenül a halála előtt is bántalmazták.

A vádlott agresszív természetű, hirtelen haragú személyiségű, aki ebből kifolyólag képes volt arra, hogy más bántalmazzon, egyúttal elég erős is, hogy egy 40-50 kilós testet a kút kávjáról abba lábánál fogva leengedjen.

A vádlott 20 óra körüli haza érkezésekor ... életben volt, mert a vádlott nem ekkor tett bejelentést édesanyja eltűnéséről, és más adat sem utalt ennek ellenkezőjére.

Semmilyen olyan tény nem került megállapításra amely arra utalt volna, hogy más személy a vádlotton és sértetten kívül a házban vagy annak udvarán tartózkodott a tényállásbeli időben.

Az ingatlanban olyan érték nem volt, amelyből azt a következtetést lehetett volna levonni, hogy lehetett olyan szemé

ly akinek a célja azt volt, hogy onnan az éjszaka folyamán valamit elvigyen, és az eltulajdonítás során, az elvétel közben történt lelepleződés miatt bántalmazta, ölte volna meg a sértettet.

Sőt a vádlott maga adta el olcsón, vagy ajándékozta oda a sértett ingóságait különböző személyeknek. Ebből az következik, hogy ilyen súlyú bűncselekmény elkövetése nem állt arányban az esetlegesen eltulajdonítani szándékozott értékkel.

Az a személy pedig aki ily módon ölte volna meg a sértettet nem ment volna be a szobába és rendezi el az ágyneműt, azzal a veszéllyel, hogy a szintén ott fekvő vádlott eközben felismeri őt. (Ennek a szituációnak az életszerűtlen voltát érzékelte a vádlott, amikor a vallomását úgy módosította, hogy valaki késsel „támadt” feléje és valamivel leöntötte, lefújta.)

A sértett lábbelijének betétje, úgy nem kerülhetett a feltalálás helyére, hogy az

a sértett talpára tapadt, amikor kijött a szobából, majd az udvaron, a kút előtt egyszerre leesett mind a kettő, a cipő viszont a sértett ágya mellett volt a helyszíni szemle lefolytatásakor.

Ez két lehetséges módon alakulhatott ki: vagy cipő nélkül vitte az elkövető a szobából az udvarra a kúthoz a sértettet és eközben esett le a talpára tapadt betét, vagy az udvaron tartózkodó sértett lábáról vette le a cipőt az elkövető és vitte be a szobába és helyezte el az ágy mellett.

Mindkét esetben az idegen személy elkövetése kizárható, mert az első esetben a szobában való bántalmazást a vádlottnak észlelnie kellett volna. Ha a sértett bántalmazása nem a szobában történt és úgy vitte ki az elkövető, teljesen életszerűtlen, hogy a sértett nem tiltakozott és nem kért segítséget a lányától, a vádlottól. Ha pedig a vádlott nem nyújtott segítséget, esetleg ő maga bírta rá a bántalmazásra ezt a személyt, akkor annak a büntetőjogi következményeit kell meghatározni.

A második esetben a törvényszék arra következtetett, hogy az ismeretlen elkövető nem kockáztatta volna azt, hogy a cipő szobába való bevitelekor az ott tartózkodó ... felébred és leleplezi. Erre egyébként semmilyen logikus indok sem merült fel.

Tényként állapítható meg, hogy a vádlott erősen indulatos, agresszív személyiség, az agresszió az elsődleges helyzetmegoldás számára.

... vádlott a „...” aláírású levélben a sértett olyan sérüléséről írt, amelyről csak az tudhatott a boncolási jegyzőkönyv és szakértői vélemény megismerése előtt, aki vagy maga okozta ezt a sérülést vagy látta a keletkezését. Ez utóbbi esetben ha nem a vádlott volt a felbújtó vagy elkövető, akkor már a rendőrségi bejelentéskor, az államigazgatási eljárás keretében ezt az eljáró hatóság tudomására kellett volna hoznia.

Az is tény, hogy a vádlott a szakértők által megállapítottan kifejezetten jól fejlett logikai, kombinatív, manipulatív készséggel rendelkezik. Ezt a tudományos módszerrel megállapított tény, az a hétköznapi tapasztalat is megerősít, melyet a 7. számú tanú így fogalmazott meg: „... rafinált okos nő, egy nyomozó agyával gondolkodik, hogy azok mit gondolhatnak.”

A vádlott nyilatkozatai, vallomásai folyamatosan változtak, amiből egyértelműen azt a következtetést lehet levonni, hogy ezek az ő védekezését szolgálták.

A fenti bizonyítékokból nyert tényeket együtt értékelve arra a megállapításra jutott a bíróság, hogy csak ... lehetett az a személy aki ...t bántalmazása után az udvaron lévő kútba juttatta.

Más elkövetőnek nem állt érdekében ... halála, csak a vádlott volt a sértett

örököse. Az az elméleti lehetőség, hogy a vádlott az öröklés megnyílása érdekében más személyt bízott volna meg az anyja megölésével, vagy más valaki ezt magától felvállalta volna, semmilyen adat nem merült fel. Senkivel nem állt a vádlott olyan érdekszövetségben, amelyre alapozva bárki felvállalta volna a súlyos bűncselekmény elkövetését, annak veszélye nélkül, hogy ... feltáró jellegű beismerő, az elkövetőre nézve terhelő vallomást tesz. De annyi pénzt sem tudott a vádlott felajánlani senkinek, hogy ennek fejében egy lehetséges elkövető vállalta volna a lebukás kockázatát.

Mindemellett konkrét bizonyítékok nélkül ez csak elméleti lehetőség, amelyet az is gyengít, hogy nincs adat arra, hogy a vádlott a cselekményt előre kitervelten, az ingatlan megszerzése érdekében követte el.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt nem lehetett megállapítani, hogy a vádlott és a sértett között az esti, éjszakai órákban volt-e nézeteltérés, ebből kifolyólag vita, veszekedés. Nem megállapítható, hogy a ház eladása, vagy valamilyen más ok vezetett oda, hogy a vádlott bántalmazta a sértettet.

Az sem rögzíthető, hogy hol történt a bántalmazás, mert bár a hatósági eljárás során elvégzett luminolos vizsgálat nagy területen jelzett vérnymot, de ezen vizsgálat eredményéből arra nem lehet következtetni, hogy az a tényállásbeli éjszakán keletkezett vagy korábban és hogy konkrétan mely személytől származhatott a vérszennyeződés, mely egyébként feltörlésre került, a nyomszakértő szerint.

A vádlott korábbi viselkedése, tettei alapján az a valószínűbb, hogy valamilyen hirtelen kialakult, de korábbi nézeteltérésen alapuló vita nyomán követte el a tettet a vádlott. Erre konkrét adatok birtokában azonban tényállásbeli megállapítást nem tehetett a törvényszék.

IV. Jogi indokolás

A megállapított tényállás alapján a bíróság következtetést vont le ... vádlott bűnösségére és cselekményét az elkövetéskor hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezéseit alkalmazva az alábbiak szerint minősítette:

... vádlott édesanyját, ...t bántalmazást követően az általuk lakott ház udvarán található kútba dobta. ... sértett a kútba esését követően ott elhalálozott. Halála fulladás, vízbe fulladás következménye és a kútba dobással okozati összefüggésben jött létre.

Az elkövetés módjából (3/2013. BJE) arra következtetett a törvényszék, hogy a vádlott tudata a cselekmény elkövetésekor átfogta a sértett halála bekövetkezésének realitását, a halálos eredményt kifejezetten kívánta is azáltal hogy a sértett testét a kútba dobta. Ezzel ugyanis azt az esetlegesen fennálló lehetőséget is kizárta, hogy az általa elkövetett bántalmazás nyomán sérült, eszméletlen sértettet az orvosi segítség megmentse.

... az édesanyját ...t megölte, emberölés büntettét követte el, az ölési cselekményt egyenes szándékkal hajtotta végre.

A bizonyítási eljárás alapján tényként rögzíthető, hogy a vádlott legtöbb tettét az anyagi haszonszerzés motiválta. Emiatt a törvényszék vizsgálta, hogy az emberölés minősített esete, a nyereségvágyból való elkövetés fennáll-e.

A közvetett bizonyítékokból megállapítható tényekből arra nézve következtetést levonni nem lehetett, hogy a tényállásbeli estén a vádlott és édesanyja között a vádlott hazaérkezését követően ténylegesen volt-e vita, összeszólalkozás, szóba került-e ezen az estén az ingatlan eladása, vagy esetleg a vádlott ittas állapotát nehezményezte-e a sértett. Mivel a konkrét tényállásbeli cselekmény indító okát nem lehetett megállapítani, ezért (ügyészi indítvány sem volt erre) az előre kiterveltséget és a nyereségvágyból elkövetett minősítő körülményt nem állapította meg a bíróság.

A vádlott cselekménye mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv szerint bűncselekmény. Ezért azon alaptétel mellett, hogy a bűncselekményeket az elkövetés idején hatályos Btk. szerint kell elbírálni, a 2013. július hó 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény (2. §.) alapján vizsgálta, hogy az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása jelent-e kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.

Ennek eredményeként arra a megállapításra jutott, hogy az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv 160. § (1) bekezdése a (2) bekezdés k) pontja új minősítő körülményként fogalmazta meg és súlyosabban rendelte büntetni (10 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztéssel), ha az emberölés bűncselekményét a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el. Ezen új minősítő körülmény bevezetése a törvényszék álláspontja szerint azt eredményezi, hogy az elbírálás idején hatályos Büntető Törvénykönyv a vádlottra nézve súlyosabb minősítést jelent, mivel az elkövetés idején hatályos minősítés esetén a büntetési tételkeret 5-15 év.

Ezért az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény szabályait alkalmazva a cselekmény elbírálásakor, ... vádlott a bűnösségét a 166. §. (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntettében állapította meg.

A büntetés kiszabása során a törvényszék az alábbi bűnösségi körülményeket vonta értékelési körébe:

Enyhítő körülményként értékelte a bíróság a vádlott cselekmény idején fennálló büntetlenségét, valamint azt, hogy olyan személyiségzavarban szenved, amely bár korlátozó vagy kizáró okként nem vehető figyelembe, de nyilvánvaló, hogy tetteit befolyásolja.

Súlyosító körülményként azt értékelte a törvényszék, hogy a cselekményét hozzátartozója, édesanyja sérelmére követte el, aki idős koránál fogva a bűncselekmény elhárítására korlátozottan volt képes. Ezt a tényt egyébként a törvényalkotó az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyvbe már olyan minősítő körülményként helyezte el, amelyik alapvetően súlyosabb mértékű joghátrány alkalmazását helyez kilátásba, ezzel is kifejezve a társadalom megítélését az időskorúak sérelmére elkövetett cselekményekkel kapcsolatosan. Nem volt figyelmen kívül hagyható az a vádlotti magatartás, mely a sértett védekezésének lehetőségét korlátozta azáltal is, hogy „elzárta” a sértettet a külvilágtól.

A felsorolt bűnösségi körülmények alapján a törvényszék az 1978. évi IV. törvény 38. § (1) bekezdés a) pont, 40. §, 41. §, 43. § a) pontja alapján ...ot 12 év börtönbüntetésre és a 38. § (2) bekezdés a) pont, 62-63. §-ok alapján 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 99. § alapján az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A törvényszék a Be. 150. § (1) bekezdés alkalmazásával intézkedett a bűnjelként kezelt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről, majd úgy döntött, hogy a lefoglalt bűnjeleket az iratoknál kell kezelni.

Minthogy a törvényszék a vádlott bűnösségét a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében megállapította, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a bűnügyi költség magyar állam javára való megfizetésére.

Balassagyarmat, 2015. év január hó 9. napján

Lászlóné dr. Verebélyi Edina sk.

a tanács elnöke

Az aláírásban akadályozott Farkas Istvánné és Boros Anna ülnökök helyett is.